

Καλαρρυτιώτικα Νέα

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΕΓΝΑΤΙΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ "Η ΠΕΡΙΝΤΟΣ" ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1992 * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 41 * ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 Δ/ΝΣΗ: ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 Τ.Κ. 453 33 — ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΒΗΜΑΤΑ

Όλοι οι Καλαρρυτιώτες και οι πλείστοι φίλοι των Καλαρρυτιών έχουν αντιληφθεί και εκτιμήσει σωστά το γεγονός, ότι τα πρώτα σταθερά βήματα για να βγει το χωριό μας από την απομόνωση είναι: 1) η βελτίωση της οδικής σύνδεσης Ιωαννίνων - Καλαρρυτιών και 2) η δημιουργία ξενώνα με δυνατότητες παροχής συγχρόνων υπηρεσιών αξιοπρεπούς διαμονής.

Τα παραπάνω προβλήματα, βασικά στο είδος τους, είναι γνωστά, αλλά τα επαναλαμβάνουμε, διότι μέχρι σήμερα, δεν έχουν λυθεί και η σκιά τους πέφτει βαριά στην επίλυση των άλλων προβλημάτων που περιμένουν λύση και αυτά δεν είναι λίγα. Ας πάρουμε το καθένα χωριστά και ας τα δούμε καλύτερα.

1) Η βελτίωση της οδικής σύνδεσης Ιωαννίνων - Καλαρρυτιών.

Η διάνοιξη του δρόμου Ιωαννίνων - Καλαρρυτιών είναι γεγονός. Η γέφυρα στον Καλαρρυτινό ποταμό είναι στη θέση της και πληρεί τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις. Από τη γέφυρα μέχρι το χωριό γίνονται έργα διαπλατύνσεως, τεχνικά κ.ά. και θα τοποθετηθούν στηθαία, όπου χρειάζονται κ.λ.π.

Παρά ταύτα χρειάζεται ασφαλοτάτητες, διότι ζούμε σε καιρούς ανταγωνιστικής ειρήνης. Και ρωτάμε τους ειδήμονες:

Πώς θα αναπτυχθούν οι Καλαρρυτιώτες, όταν άλλοι παραδοσιακοί οικισμοί παρέχουν μεγαλύτερες σύγχρονες ανέσεις προσβάσεως;

Το αρχοντικό Κωσταδής περιμένει την μετατροπή του σε ξενώνα από τον Ε.Ο.Τ.

Αυτό είναι το άλφα των προϋποθέσεων ανάπτυξης.

Πρόκειται για βασικό πρόβλημα που λύνει ένα πλέγμα οικονομικών και πολιτιστικών προβλημάτων του χωριού μας. Υπάρχουν, ήσσονος σημασίας συνοικισμοί, που απολαμβάνουν υποδομές σύγχρονης μετακίνησης!!

2) Η δημιουργία ξενώνα

Ένα πλήθος αξιολόγων ανθρώπων, χωριανών μας και φίλοι του κεφαλοχωριού μας διψούν κυριολεκτικά να ανέβουν στο χωριό μας. Τα ενδιαφέροντά τους εκτείνονται πέρα από τα τυπικά θέματα της καθημερινότητας, της μικροζωής. Θέλουν, αλλά που να μείνουν; Το στεγαστικό πρόβλημα στο κεφαλοχώρι Καλαρρυτιών είναι όντως οξύ.

Όταν λέμε οξύ, δεν θέλουμε να προσθέσουμε δραματικότητα στην περίπτωση, αλλά να πούμε απλά το πράγμα με το όνομά του. Δεν μπορούμε να κρυφτούμε πίσω από το δάχτυλό μας!

Φρονούμε το θέμα της μετατροπής του παραδοσιακού Δημοτικού Σχολείου σε ξενώνα είναι το σκαλοπάτι της επίλυσης του θέματος και τούτο, διότι όταν τελειώσει το έργο θα εξυπηρετεί περιορισμένο αριθμό ατόμων. Έτσι αυτή η μορφή του ξενώνα θα λύσει μέρος από το όλο πρόβλημα και το υπόλοιπο παραμένει άλυτο πρόβλημα. Τι γίνεται με τον ξενώνα του Ε.Ο.Τ.;

Έτσι έχουν τα πράγματα όταν τα δούμε κατάματα. Απαιτείται σταθερός προσανατολισμός προς επαρκή επίλυση.

Όχι προβληματισμός για τον προβληματισμό, που είναι μορφή ματαιοδοξίας, αλλά υγιής προβληματισμός, που λύνει θετικά τα προβλήματα μας θετικά, για να αναστήσουμε τον τόπο μας από το τέλμα!

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Περίοδος έντονης μετακίνησης για μικρούς και μεγάλους ο Ιούλιος και ο Αύγουστος. Όσοι προτιμήσουν την ηρεμία, τη γαλήνη, την ανθρωπιά των ξωμάχων, που μένουν έξω από τις παραμέτρους της σύγχρονης καταναλωτικής υπερέκτασης, τα παραδοσιακά πανηγύρια του Δεκαπενταύγουστου, όπου παραμένουν στα χνάρια της γνήσιας παράδοσης, στα ορεινά διαμερίσματα της χώρας, μένουν ενθουσιασμένοι.

Ο σύγχρονος αστός, ιδιαίτερα ο νέος, που μπορεί να κοιτάζει σωστά γύρω του και μέσα του, στον περιβάλλοντα κόσμο και στο συνειδησιακό χώρο, στα πλαίσια της προβληματικής καθημερινότητας, πρέπει κοντά σ' αυτά να στρέφει το βλέμμα του ψηλά!

Καλοκαίρι στο ιστορικό και πολιτιστικό κεφαλοχώρι των Καλαρρυτιών. Παντού δροσιές, γέλια, παρές, χαρά, ευτυχία! Μέσα και έξω από το χωριό οι ντόπιοι, οι παραθεριστές, ξενιτεμένοι Καλαρρυτιώτες και φίλοι του χωριού μας συνθέτουν το μυριόχρωμο μωσαϊκό που καλύπτει κάθε σπίτι, πεζούλι της αυλής, γκαλντερίμια, καφενεία, ψισταριές. Τα αχόρταγα μάτια των επισκεπτών θαυμάζουν τη φυσική, την ιστορική, την

Εμείς και ο τόπος μας

Ο ΓΚΡΙΖΟΒΡΑΧΟΣ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (π. Λυκειάρχης)

πολιτιστική και την ανθρώπινη ομορφιά του χωριού μας.

Οι Καλαρρυτιώτες όμως είναι όχι μόνο το χωριό, είναι πρώτα αυτό, αλλά είναι και ο περίγυρος, το φυσικό περιβάλλον. Αυτός ο χώρος, μοναδικός σε αισθητική απόλαυση, «φευ» παραμένει άγνωστος για τους περισσότερους παραθεριστές ντόπιους και ξένους. Θα ρωτήσω: Πόσοι επισκέφτηκαν κάποια στάση; Ποιοί πήγαν στους παλιούς μύλους (Καρλίμπου), στον Μπέρο, στις κεφαλές των αλόγων (γκούρα κάρλου) κ.ά.

Πρωινό στην πόρτα (στο δρόμο για τους Αγίους Αναργύρους). Κοντεύουμε στην Πόρτα συγγενική κεφάτη παρέα (θεία Κατίνα, Βικτωρία, Μαίρη, Γιάννης). Καθίσαμε για μια ανάσα λίγα μέτρα πιο δω από την Πόρτα. Μας τράβηξε δικαιολογημένα την προσοχή μας ένας γκριζόβραχος ανάμεσα στους δαντελωτούς σκελετόβραχους, που θύμιζαν Βυζαντινά κάστρα.

Φαίνεται ο περήφανος βράχος δεν άντεχε την μοναξιά του και αγκάλιασε μια βαλανιδιά στους κόλπους του. Η αγάπη του, η φροντίδα του τη θέριεψε και της έδωσε ζωή και αγέρα. Αδελφωμένοι, γκριζόβραχος και βαλανιδιά, σ' ένα σύμπλεγμα συναισθηματικό και αισθητικό κάτω από ένα φρέσκο γαλάζιο ουρανό, που θύμιζε γαλανά μάτια μωρού, έσπαγαν τη μονοτονία του δωρικού τοπίου. Χαρά Θεού!

Τη φυσική ομορφιά τη ξεμοναχιάσαμε, τη χαρήκαμε, ζήσαμε τη φιλοξενία της, (η φιλοξενία είναι αρετή Ελληνική, μη ξεχνάμε ότι ο Εένιος Ζεός, στην Μυθολογία μας, κράτησε ψηλά την ανθρωπιά της που φώτισε και ζέσταινε, σωματικά και ψυχικά, τους περαστικούς), τη φωτογραφησαμε, με τις ατέλειωτες ομορφιές, που είναι σήμερα δυστυχώς ο μεγάλος άγνωστος του καιρού μας. Ανημπόρατο καθαρό δροσερό αγέρι μοχθεί να με-

ταφέρει το λυτρωτικό μήνυμά της ενδοχώρας στον άνθρωπο της καταναλωτικής κραιπάλης. Κοντά στη φύση βρίσκουμε: υγεία, χαρά, σοφία και αρετή! Ο κουρασμένος, ο καταπονημένος από το σύγχρονο πολιτισμό άνθρωπος, πνιγμένος από την πνιγερή ατμόσφαιρα των καυσασερίων και του άγχους των πόλεων επισκέπτεται τα σαββατοκύριακα το φυσικό περιβάλλον, όχι για να ανασάνει, αλλά για να το μολύνει με τα νάυλον απορρίμματα... Σημεία των καιρών!

Το Ελληνικό εξαίρετο φυσικό περιβάλλον, μέσα στα ψηλά βουνά μας, μέσα σε απάνεμα και ανεμόδαρτα τοπία, γεμάτα φυσικές καλονέες προκαλεί την έκσταση και υποβάλλει τον επισκέπτη. Το φυσικό κάλλος του γκριζόβραχου και άλλων τοπίων του αρχοντοχωριού μας σε αναγκάζει να κοιτάξεις ψηλά, πολύ ψηλά!

Εδώ πραγματώνεται το «άνω σχωμέν τας καρδίας». Δε βρίσκεται στα ναρκωτικά στην μαστίχα του καιρού μας, η ψυχική ανάταση, αλλά κοντά στη φύση που ξεκουράζει, γαληνεύει, ανασταίνει την ψυχή στην αλήθεια και την ομορφιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΞ ΠΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΝ,
Ο ΤΑΦΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ...

Π. Β. ΠΑΣΧΟΥ

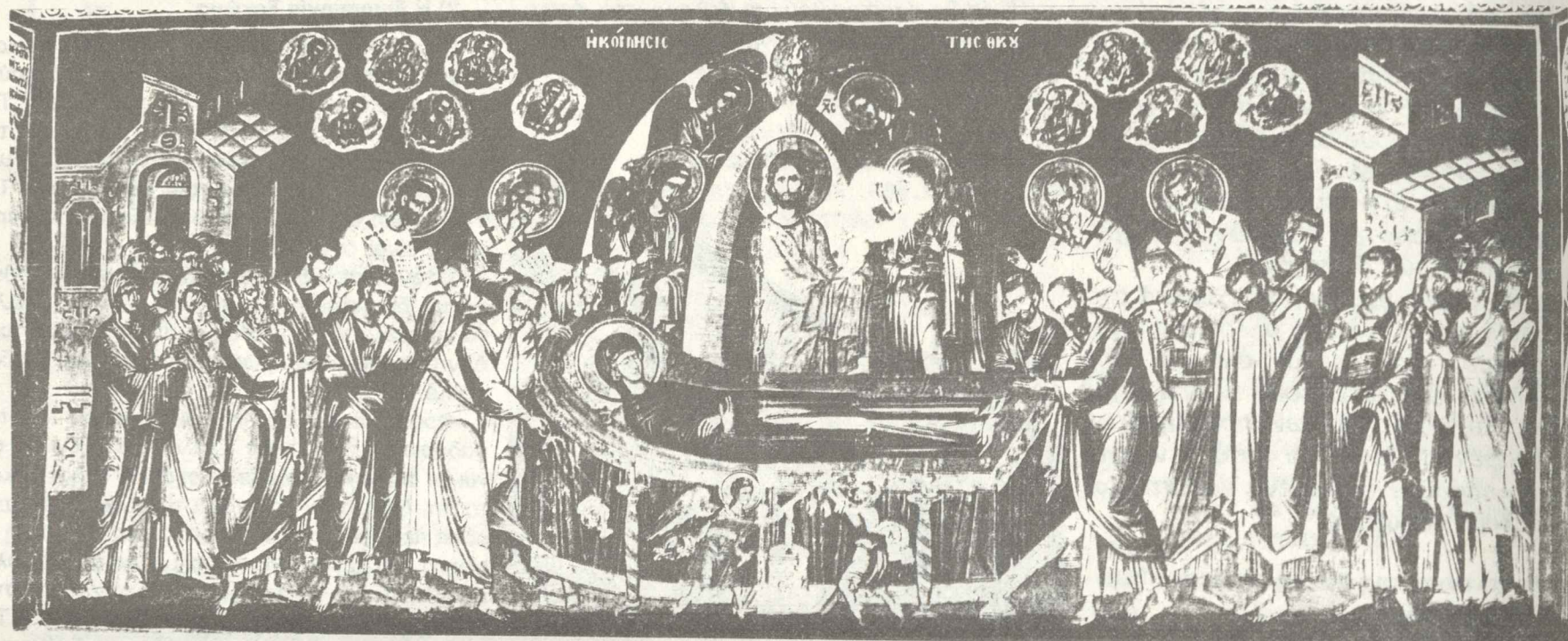
Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, στὸν ἐξαίσιο κανόνα ποὺ ἔχει γράψει γιὰ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, τὴν θ' ὥδῃ τὴν ἀρχίζει μ' αὐτὸ τὸ τροπάριο:

Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ ἐλπίζοντας πῶς θὰ μὲ συγχωρέσει ἡ Παναγία Θεοτόκος, ποὺ γνωρίζει τὴν ἀγαθὴ προαίρεση παίρνω τὸ θάρρος νὰ μπῶ μέσα στὸ δροσερὸ κ' εὐωδιαστὸ λειμῶνα

ἔδωσε ἓνα κλωνάρι φοινικιδῶς — ἴσως κι αὐτὸ νὰ κρύβει ἓνα βαθὺ συμβολισμὸ — καὶ τῆς ἀνήγγειλε τὴ θεία τῆς Μετάσταση ἀπὸ τὴ γῆ στὸν Οὐρανό, ἀπὸ τὴ ζωὴ τὴν πρόσκαιρη, στὴ

καὶ τὸ νεκροκρέβατό της,
κι' ἔτσι τοὺς φανερῶνει τὰ
λόγια τοῦ Θεοῦ ποὺ τῆς
ἔφερε ὁ Ἀρχαγγελος· τοὺς
δείχνει καὶ τὸ κλωνάρι τῆς
φοινικιάς. Οἱ καλεσμένες
γυναῖκες ἄρχισαν νὰ θρη-

Θεό της, γιὰ τὴν εἰρήνην τοῦ
κόσμου καὶ γιὰ τὴν ἐνδο-
νάμωση τῶν Ἀποστόλων
καὶ ἀνακλίνεται στὸ νεκρο-
κρέββατο ποῦ ἡ Ἰδια πρὶν
λίγο εἶχε ἐτοιμάσει. Εὐλο-
γεῖ τοὺς Ἀποστόλους καὶ

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὡς ἐμπύχῃ Θεοῦ κιβωτῷ,
ψανέτω μηδαμῶς χεὶρ
ἀμνητῶν·
χεὶλὴ δὲ πιστῶν τῇ Θεο-
τόκῃ ἀσκήτῳ,
φωνῇ τοῦ ἀγγέλου ἀνα-
μέλποντα, ἐν ἀγαλλιά-
σει βοᾷτω·
Χαίρε, κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριός μετὰ σοῦ.

Πόσο φοβερός είναι αυτός ο λόγος, «φραγνέτω καρδιάς χεῖρ ἀμνηστῶν!» Ὅπως στήν Κιβωτόν, τὴν ἐμψυχή μετ' ἱερῆ, ὁ Ὁζὰ πού ἀπλωσε τ' ἀνάξια χέρια τὸν νὰ τὴν ἀγγίζει θανατώθηκε ἀπ' τὸ Θεό ἀμέσως, ἔτσι μόνη διασώζει κ' ἡ παράδοξη πῶς καὶ ὁ ββραῖος Ἰεφονίας, ὅταν ἀπλωσε τὰ χέρια του στὴν ἐμψυχὴ κιβωτόν, τὴν Παναγία, καθὼς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι κήρουν τὸν πάνσεπτο σκῆνος της, ἐκόπτηκαν τὰ χέρια του κ' ἔμειναν στὴν κλίνη της. Αὐτὸ τὸ τροπάρι κι αὐτὰ τὰ φρικτὰ θαύματα θυμοῦμαι καὶ φοβοῦμαι καὶ τρέμω, κάθε φορὰ πού τολμῶ νὰ μιλήσω, ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος ἐγώ, γιὰ τὴν ὑπεράγιον Μῆτέρα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ψαύσω μὲ τ' ἀκάθαρτο χεῖρ μου καὶ τὴ γήινη σκέψη μου τὴν ἐμψυχή κιβωτόν, τὴν Παναγία, πού βάσταξε μέσα της τὸν Κύριο τῶν πάντων, τὸν Θεοὸ καὶ σωτῆρα μας, τὸν

τὼν Πατέρων, νὰ κόψω λί-
γα ταπεινά ἀνθη εὐλαβείας
καὶ νὰ τ' ἀποθεσῶ στὸν
ἀγιο τάφο της, ποὺ ἔγινε,
κατὰ τὸν ὑμνογράφο.
«Κλιμαῖς πρὸς οὐρανὸν»
καὶ γιὰ Ἐκείνη, καὶ γιὰ
δλους τοὺς ὀρθοδόξους
χριστιανοὺς, ποὺ τὴν τι-
μοῦν καὶ τὴν δοξάζουν.

Στὰ βιβλία της Ἐκκλη-
σίας μας, ἡ Κοίμηση τῆς
Θεοτόκου, ποὺ γιορτάζε-
ται στὶς 15 Ἀυγούστου, ση-
μειώνεται μ' αὐτὰ τὰ λό-
για: «τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ μην-
ός, μνήμη τῆς Πανσεβας-
σμίας μεταστάσεως τῆς
ὑπερκεδαστοῦ Δεσποτίνης ἡ-
μῶν Θεοτόκου καὶ δει-
παρθένου Μαρίας». Καὶ ἀ-
ναφέρεται στὴ συνέχεια
τοῦ συναξαριοῦ ὅλη ἡ ὑ-
πόθεση τῆς Μεταστάσεως
τῆς Παναγίας, ὅπως μᾶς
τὴν διέσωσε ἡ πάντιμη Πα-
ράδοσι, μὰ ποὺ τὰ Ἐδῶγ-
γελία δὲν ἀναφέρουν τίπο-
τε γιὰ τὴν Κοίμηση τῆς Πα-
ναγίας.

“Όταν ὁ Χριστὸς θέλησε
νά καλέσει κοντά του τὴν
Παναγία Μητέρα του, τῆς
φανέρωσε αὐτὴ τὴ θέληση
τοῦ τρεῖς μέρες πρὶν ἀπὸ
τὴν Κοίμησιν, στέλνοντάς
τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ,
τὸν ἴδιον ἄγγελο ποὺ εἶχε
ἀποστολῆσέν αὐτὸν στὸν Εὐά-
γγελισμὸ τῆς Θεοτόκου. Ὁ
Ἀρχάγγελος κατέβηκε, τῆς

ζῶν τὴν ἀθάνατην. Ἀκούοντας τὸν ἀγγελικὸ αὐτὸ λόγῳ ἡ Παναγία, ἐχάρηκε καὶ ἀνέβηκε μὲ σπουδὴ πᾶνω στὸ Ὄρος τῶν ἑλαιῶν γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καὶ νὰ ἐυχαιριστοῦν τὸ Θεό. Στὸ δρόμῳ ποὺ ἀνέβαινε πρὸς τὸ Ὄρος, τὰ δέντρα, σὰ νὰ τὰν ἔμψυχα καὶ λογικά, ἔσκυβαν καὶ τὴν προσκυνοῦσαν. Εἶναι γνωστὸ, πῶς ἐκεῖ ψηλὰ ἀνέβαινε συχνὰ ἡ Παναγία καὶ προσεύχονταν ὥρες πολλές. Τόσο πολὺ, πού, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, ὅτ' τὶς συνεχεῖς γονυκλισίες τῆς Παναγίας οἱ πλάκες τοῦ ἐδάφους ἐβαθουλῶσαν, καὶ αὐτὰ τὰ βαθουλώματα φαίνονταν ὡς τὸν καιρὸ πού ζοῦσε ὁ ἅγιος Ἀνδρέας καὶ πιδύστερ' ἀκόμη: «τὰς κλίσεις τῶν ἱερῶν γονάτων τοῦ πατρίγγου σώματος αἱ πρὸς τοὺς οὐδοὺς κατεστρωμένα πλάκες διωλύον (δηλ. μεγαλοφῶνως) ἀνακράζουσιν». Ἀφοῦ ἔμειν' ἐκεῖ πολλὴν ὥρα ἡ Παναγία καὶ προσευχήθηκε, γύρισε στὸ σπίτι της, ὅπου μπαίνοντας αἰσθάνθηκε σὰν νὰ τὸ κουνοῦσε κάποιος σεισμὸς. Ἀναψέφοντας πολλὰ καὶ κάλεσε τὶς συγγένισες καὶ τὶς γεϊτόνισές της. Καθαρίζει κι' ἐκκαθαρίζει τὴν πόλιν.

νοῦν καὶ νὰ χύνουν δάκρυα. Κι' ἡ Παναγία τίς παρηγοροῦσε, πῶς καὶ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν θὰ τίς φυλάγει καὶ διὰ τῆς τοῦ ζῆτοῦν θὰ τίς παρηγορεῖ στὸν κάθε πόνον τοῦς. Ἐκεῖνη τὴν ὥρα μὰ βροντὴ ἀκούστηκε καὶ σύννεφα πολλὰ ἐσέπασαν τὸ σπῆτι τῆς Παναγίας. Κι' ἕνας-ἕνας ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, πού ἔφτασαν ἐδῶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, δῶτες λέγει καὶ ὁ ἱερός ὕμνογράφος:

**Νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους
αἰθερίους διήρασαν
καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους
ὁμοχρόνως παρέστησαν,
τῷ ἀχράντῳ σου σώματι.**

Μαζί με τοὺς Ἀποστόλους ἦταν καὶ ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ διδάσκαλος τοῦ ἁγίου Ἰερόθεου, ὁ ἀπὸστολος Τιμόθεος καὶ ἄλλοι ἱεράρχαι, καθὼς καὶ ὁ ἀπὸστολος Παῦλος. Ἐκεῖ δὲν μπορούσε νὰ ξεχωρίσει κανεὶς τοιά ἦτανε δάκρυα λύπης καὶ πόνου δάκρυα χαρᾶς, τοὺ ἐσταξαν πλοῦσινα ἀπ' τὰ μάτια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἡ Παναγία τοὺς ἐπιοχαιρετὰ ὅλους, προτιγχεται με θερμὲς δεήσεις καὶ ἱκεσίες στὸν Υἱὸ καὶ

παραδίνει την παναγία ψυχή της στά χέρια του Υιού της, που κατέβηκε να την παραλάβει — όπως εικονίζει το θαύμα ή βυζαντινή λιθογραφία, που δείχνει τον Χριστό ν' ανεβάζει από πιο στόν ούρανό την ψυχή της Παναγίας. Τότε οι Άπόστολοι, αφού της έβαλαν τὰ επιτάφια ενδύματα, σήκωσαν το νεκροκερφόβιο το και με λαμπρά και ήμνους εξοδίου, κίνησαν νά ενταφιάσουν το θεοδόχο σώμα της της θεομήτορος στη Γεθσημανή. Την ακολουθία συνόδευαν από ψηλά οι μελωδικές φωνές τών αγγέλων. Μόνο οι φθονεροί Έβραίοι δέ βαστοσαν νά βλέπουν και ν' άκούουν τόσα θαύματα, και σκέφτηκαν νά γκρεμίσουν και νά μολύνουν το νεκροκερφόβιο της Παναγίας. Δέν πρόφτασαν όμως ν' προχωρήσουν στη σατανική τους έπιχείρηση και τυφλώθηκαν όλοι τους Ένας μάλιστα, που πλήσισε το πάγανο πνεύμα της Παναγίας άφ' έκεί κοιμμένα, στη στιγμή, τή χέρια του. Μόνον άργήσαν, όταν μετανόησαν ελικανικά και πίστεψαν, είδαν τόν φός οι τυφλοί κ' έλαβαν πίστά τή κομμένη χέρια τών Ιεφονίας. Σάν έφθασαν

μείο, πρέπει ν' ἀνοήσουμε
ὄχι μονάχα τοὺς ἀραιώ-
τερους ὕμνους τῆς Ἐκκλη-
σίας μας, ποὺ εἶναι ἀφι-
ερωμένοι στὴν Παναγία,
ἀλλὰ καὶ ἕνα πληθος ἄλλων
Πατέρων τῆς Ὁρθόδοξιας,
ποὺ ἐγκωμιάζουν τὴ Μετά-
σταση τῆς Θεοτόκου. Ὑ-
ποβόδοξε θεολογία, ποὺ
ἔχει πῶσα τῆς ἕνα φωτεινὴ
ὁδηγὸ ἀγιότιπος καὶ ἀλη-
θείας, τὴν παράδοση τῶν
θεοφόρων Πατέρων, δὲν
μπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ — καὶ
ν' ἀντιπαρέλθῃ — μ' ἕνα
«ὄχι» τοῦ θαύμα τῆς Με-
ταστάσεως τῆς Παναγίας,
ἕνα θαύμα ἀνάλογο σὲ
ὑψος μὲ τὴν Ἀνάληψη τοῦ
Χριστοῦ, «σὺμφωνα μὲ τὴ
σκέψη τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ
τοῦ Σύρου, ποὺ ἔγραψε ὅτι,
μὲ τὴν Ἀνάληψη καὶ τὴ
Μετάσταση μῦθικαν στὸν
Παράδεισον σωματικὰ ὁ
καινούργιος Ἀδὰμ καὶ ἡ
καινούργια Εὐὰ, ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἡ Μαρία» (Β. Μουστά-
κη, ὁ ἅγ. Ἀνδρέας ὁ Κρή-
της μπροστὰ στὸ μυστήριον
τῆς Μεταστάσεως, «Κιβω-
τὸς» τ. Α', Ἰούλιος καὶ
Αὐγούστου 1952). Ἐνα ση-
μεῖο ποὺ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας
ὁ Κρήτης ὡλετα φωτίζει
μὲ τοὺς τρεῖς ὑπέρκοιτους
λόγους τὸν στὴν Κόμην
τῆς Θεοτόκου, εἶναι ἐκεῖνο
ποὺ ἀφορὰ στὸ σῶμα ποὺ
μετατέθηκε ἀπὸ τὸν τάφο
τῆς Θεομήτορος.

Τὸ σῶμα αὐτὸ δὲν ἦταν
ἡ χαμαίνην σάρκα ποὺ φο-
ροῦσε ἡ Παναγία διὰν
ζοῦσε στὴ γῆ, ἀλλὰ τὸ
ἀφθαρτισμένο καὶ πνευμα-
τικὰ «ἀλλαγμένο» σῶμα,
ὅπως ἀκριβῶς γράφει σ'
ἕνα σημεῖο ὁ ὀπίστολος
Παῦλος:

«Οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται

«Οἱ νεκροὶ ἐγερθήσο-

«ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

εκδότης: ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»

ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 * ΤΗΛ. 37.440 * ΓΙΑΝΝΙΝΑ

— * —

Συντάσσεται από επιτροπή

Πληροφορίες - Επιμέλεια Εκδόσεως - Συνδρομές - Εμβάσματα

κ. Θεόδωρος Μπαργιάννης

Τέρμα Στρ. Παπάγου - ΙΩΑΝΝΙΝΑ 454 45

τηλ. (0651) 25.561

— * —

ἔξοδα ἐκτύπωσης καὶ διακίνησης τῆς ἐφημερίδας

αλύπτονται από τις προαιρετικές εισφορές

καὶ φίλων καὶ.

— 10 —

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

28 Οκτωβρίου 41 * ΤΗΛ. 20.544 * ΓΙΑΝΝΙΝΕΣ

νται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα· δεῖ γάρ τὸ
φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσα-
σθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ
θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν» (Α΄ Κορ. ιε΄
51-52).

Τὸ «ὑπεράνωστο» μυστήριο τῆς Μεταστάσεως, μὲ τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ἀφθαρτοποίηση τοῦ σώματος τῆς Παναγίας, δὲν μπορεῖ ὁ χριστιανὸς νὰ τοῦ κατανοήσει διχῶς τὴν θεϊαν «ἁκτίνα τῆς μυστικῆς ἐποπτείας», ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἱκανώσει νὰ ἐνδοσκοπήσουμε πνευματικὰ τὸ μέγα μυστήριο. Καὶ νὰ ἰδούμε σ' αὐτὸ ὄχι μονάχα τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ἀφθαρτοποίηση τοῦ σώματος τῆς Παναγίας, μὰ καὶ τῶν σωμάτων ὅλων τῶν χριστιανῶν, ποὺ μὲ μιά ἁγία ζωὴ θὰ κατορθώσουν νὰ φθάσουν στὴ θέωση, ποὺ εἶναι ὁ μεγάλος προορισμὸς κάθε πιστοῦ, τὸ «τέλος» καὶ τὸ τέρμα κάθε πνευματικοῦ ἀνθρώπου.

Μερικές αντιρροήσεις είχαν ξεγερθεί παλαιότερα, σχετικές με την ονομασία της Μεταστάσεως. Ἀφού τὸ ἄχραντο σῶμα τῆς Παυλῆς ἀναστήθηκε καὶ ἀναλήφθηκε, ὅπως τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τῆς,γιατί δὲν λέγεται Ἀνάσταση καὶ ἀνάληψη, ἀλλὰ Μετάσταση; Καὶ ἀναπτύνον ἱ Πατέρες: α) Γιατί Ἡ ἀνάσταση καὶ ἀνάληψη τῆς Θεοτοκοῦ δὲν εἶναι γραμμένη, ὅπως τοῦ Χριστοῦ, στὰ ἀγια Εὐαγγέλια, β) γιατί ἡ ἀνάσταση καὶ ἀνάληψη τῆς Θεοτοκοῦ εἶναι μυστικὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι κήρυγμα, γι' αὐτὸ καὶ καλύτερα καὶ σπουδὴς Δόξης ἀκόμα τῶν Πατέρων, με μυστικότητα καὶ σωπῆς.

Είναι σχετικά γνωστή η έκφραση του Μεγάλου Βασιλείου: «τὰ μὲν δόγματα σωπᾶται, τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται», καὶ γ) γιατί ἡ μετάστασις εἶναι, ὡς ἐννοία καθολικώτερη ἀπὸ τὴν Ἀνάστασις καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἔτσι, ὅτι ἀνασπῇ καὶ ἀνάληψιν, σίγουρα θὰ μετασπαθῇ.

Ἡ Μετάστασις λαυτῶν τῆς Θεοτόκου, ἔχει μέσα της καὶ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀνάληψιν.

Πολλά είναι τὰ πατε-
ρικά καὶ ὑμνογραφικά
ἀνθη, ποὺ ἔχουν θέμα τὴ
θεία Μεταστάσι τῆς Πανα-
γίας, γιατί πολλή ἐστὶν ἡ
ἀγάπη τῶν Ἁγίων σὺν
πρόσωπο τῆς Παναγίας.
Μὰ καὶ σήμερα ἀκούω
ὁσῶς καὶ σὺς αἰῶνες
ποὺ πέρασαν, ὅπου ὑπά-
ρει ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ,
ἐκκλησία ἡ προνομένη κα-

διὰ τοῦ ἀνθρώπου σκύβει
μπρὸς στὴν Εἰκόνα τῆς
Παναγίας καὶ ἀποθέτει μ'
ἐμπιστοσύνην τὸ φορτίο
τὸν πόνον τῆς. Καί σ' ὅλο,
βέβαια, τὸν κόσμον τιμοῦν
τὴν Παναγία καὶ τὴν Κοι-
μισμόν τῆς, μὰ πῶς πολλὴ στὴν
Ἑλλάδα — ὅπου δὲν
ἔπαρχε χωρὶς ἡ πολιτεία
ποῦ νὰ μὴν ἔχει ναὸ σὺ
ὄνομα τῆς Παναγίας —
καὶ εἰδικώτερα τὸν μῆνα
τῆς Παναγίας, τὸν Ἀγῶ-
στο, ὅπου ἡ μνήμη τῆς
Κοιμήσεως πανηγυρίζεται
λαμπρότερα ἀπὸ κάθε ἄλ-
λη γιορτὴ τῆς Παναγίας. Ὁ
χριστιανὸς, ποῦ πιστεύει
βαθιά, σκύβει αὐτὴ τὴ μέρα,
βλέπει τὸν ὕδαιο τάφο τῆς,
πληροφρορεῖται τὴν θεία
Μεταστάσει καὶ βλέπει στὸ
βάθος τῶν θεϊνῶν κρῖμάτων
καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς δικῆς
τοῦ μεταστάσεως. Κ' ἔτσι
ὁ τάφος αὐτὸς δὲν γίνεται
μόνον γιὰ τὴν Παναγία
«ἁλιμαξὶ πρὸς οὐρανόν»,
ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν κάθε πι-
στό ποῦ ἀγωνίζεται κάτω
ἀπ' τὸν Σταυρὸ τοῦ Χρι-
στοῦ. Π' αὐτὸ καὶ ἡ μνήμη
τῆς Κοιμήσεως «δὲν εἶναι
λυπηρὰ καὶ πενθικὴ, ἀλλὰ
χαροποιὰ καὶ εὐφροσύ-
νη».

«Διὰ ταῦτα τοῖνον, λέ-
γει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ
Παλαμῆς, καὶ ὁ θάνατος
αὐτῆς ζωηφόρος, εἰς οὐρά-
νιον καὶ θάνατον μεταβι-
βάξων ζωῇ, καὶ ἡ τοῦτον
μνήμη χαρομήνουσος ἐορτῇ
καὶ παγκόσμιός ἐστι πανή-
γυρις». Ἐποὶ περὶτον συμ-
βουλευε καὶ ὁ ἅγιος Ἀν-
δρέας νὰ πανηγυρίζουμε
τὴν γιορτὴ τῆς Κοιμήσεως:
«Ἱερουσαλὴμ, μὴ σχε-
τῆλας: θυμῆρης γὰρ, οὐ
πενθήρης ἡ παρούσα πανή-
γυρις».

Κι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ

Διαμαρτυρήν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Θεοτόκο λέγει:

«Ἐντεθεν οὐ σὲ ὁ θάνατος ἠμακίμει. Θεοτόκε, ἀλλ' αὐτὸν τὸν θάνατον κατηγάλας, τὴν τοῦτου κατήγαγεν λήσασα καὶ χαρὰν θάνατον δείξασα».

Ἄλλα ἡ χαρὰ τῆς γιορτῆς, γὰρ νῦν γνήσια πρέπει νὰ παραῖται ἀπὸ συνείδηση μὲ ἀγαθὰ πράξεις. Ἄς θυμηθούμε τὸν ἱερὸ Χριστόστομο: «ἐορτὴ οὐδὲν ἑτερόν ἐστιν ἄλλ' ἡ εὐφροσύνη· εὐφροσύνη δὲ πνευματικὴ καὶ νοεράν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἀλλ' ἡ συνειδὸς πράξεων ἀγαθῶν, ὁ δὲ συνειδὸς ἔχων ἀγαθὸν καὶ πράξεις τοιαύτας, αἱ ἐορτάζονται δύναται».

Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ γιορτὲς ποὺ γίνονται πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων, καὶ ἰδιαίτερα τῆς Παναγίας, δὲν πρέπει νὰ γίνονται «κο

σμικρὸς καὶ φιληδόνως», ἀλλὰ «θεύῳς καὶ πνευματικῶς», ὥτως λέγει ὁ δι. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ὅχι μὲν ἀσμενίους χοροὺς, παιχνίδια καὶ τραγούδια ἄσμενα καὶ αλοχρά, τὰ ὅποια «φιλεῖον τὰς πέντε αλοθήσεις με ἥδονικὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ ὅποια εἶναι πρόχειροι ὁδοὶ εἰς κακίαν καὶ εἰσοδοὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν». Ἡ τιμὴ μας πρὸς τὴν Παναγία τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης της, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν ἀπαράτητη καθάρσιον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐλεημοσύνη τῶν πτωχῶν καὶ μετὰ «συμπάθειαν τῶν δεομένων». Καὶ τὸ σπουδαιότερον, «ὡς κατασκευάσωμεν τὴν ἐνθύμησιν καὶ τὴν καρδίαν μας, κατὰ τὸν ἁγίον Νικόδημον, ταμίειον καὶ κατοικίαν τῶν ἀρετῶν τῆς Θεοτόκου. Πῶς τοῦτο ἐμποροῦμεν νὰ κάμωμεν; Παρθένος εἶναι ἡ Θεοτόκος, καὶ φιλοπάρθενος, καὶ ἀγνή, καὶ φιλαγνός; Βέβαια! καὶ ἡμεῖς ἂν ἔχωμεν ὅχι μόνον ἁγνὸν τὸ σῶμα ἀπὸ κάθε σαρκικῆν ἁμαρτίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνθύμησιν μας καθαρὰν ἀπὸ αλοχρῶς καὶ ρυπαρῶς λογισμῶν, θέλωμεν ἀποκτήσῃ εἰς τὸν ἐαυτὸν μας τὴν χάριν τῆς ὑπεργνοῦ Παρθένου. Φεύγει κατὰ κάθε αλοχρὸν πάθος; τοὺς ρυπαροὺς λογισμοὺς ἀποστρέφεται; σιχαίνεται τὴν γαστρομαργίαν; πολεμεῖ τὴν πορνείαν; μωεὶ τοῦ θυμοῦ τὰ κινήματα; δὲν δέχεται τὸν φθόνον καὶ τὰς φιλονεικίας; — διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ μωσῶμεν ὅλα τὰ ἀνωτέρω πάθη, ἔὰν θέλωμεν νὰ ἐμμεθα μιμηταὶ καὶ φίλοι τῆς Παρθένου.

Καὶ πάλιν χαίρεται Παρθένος εἰς τὴν γιορτίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν εὐφραίνεται εἰς τὴν παρθένοιαν καὶ σωφροσύνην ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἐγκαλλίσταται τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ταπεινότητα — διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὰς ἀρετὰς ταύτας, ἔὰν θέλωμεν νὰ ἐμμεθα ἀκόλουθοι καὶ μιμηταὶ τῆς Παρθένου καὶ, με συντομίαν, καθὼς ἡ Παρθένος μωεῖ μεν κάθε κακίαν ἀγαπᾷ δὲ κάθε ἀρετὴν, οὕτω πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἡ Παρθένος βλέπονσα ἡμᾶς ἐστολισμένους μετὰ τὰς τοιαύτας ἀρετὰς, ἐπιθυμήσῃ τοῦ καλλίστου τῶν ψυχῶν μας καὶ ἔλθῃ πορῶς εἰς ἡμᾶς, φέρουσα μαζί της, κάθε σειράν πνευματικῶν χαρίτων καὶ ἀγαθῶν».

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΓΙΩΡΓΗ ΚΡΟΚΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ

Πλέκω τα τραγούδια μου στεφάνι
στην κεφαλή της δοκρυμμένης αγάπης.
Κι αυτό είναι Ειρήνη.
Καλώ την καρδιά μου
στο τζάκι της φτωχολογιάς.
Κι αυτό Ειρήνη.
Γίνονται χόμα,
στρώνονται δρόμος
για την παρέλαση των ειρηνανθρώπων.
Κι αυτό Ειρήνη.
Μοιράζομαι στο μαθητόκοσμο
ψωμοτύρι.
Είμαι το κουνούδι, που χτυπάει διάλειμμα
στα βάσανα των κανόνων.
Μ' έχουν αρχή τα παιδικά τραγούδια.
Είμαι το καλαντάρι των Χριστουγέννων.
Κάνω τη φωνή μου γέλιο της παιδογειτονιάς.
Όταν η μάνα δένει,
μοιράζομαι τις παντοφυλίες της.
Είμαι στα παραμύθια της γιαγιάς:
και ζήσαν αυτοί καλά...
Γίνονται προσκέφαλο σ' όλα τα παιδιά του κόσμου.
Ζεσταίνω τα όνειρά τους:
Ειρήνη.

Το λυκόκλων της περιστέρας στο Νώε:
Ειρήνη.
Το φύλλ του ήλιου στο πέταλο των Παναθηναίων:
Ειρήνη.
Το όπου δύο και τρεις, εκεί κι εγώ:
Ειρήνη.
Κρατάτε την ειρήνη βαθιά σας:
μύθο απ' τους κήτους
των αρετών
λάβρο της αλήθειας
στη λεωφόρο της προκοπής.
Ειρήνη μάνα,
Ειρήνη ταίρι,
Ειρήνη σπλάχνο.

Τη ραίνουν οι Πρωτομηνιές με μαργαρίτες,
που το στερόν τους βλέφαρο λέει: μ' αγαπά.
Τη σημασιολογούν τα νηφικά.
Είναι της Βηθλέμ τ' αστέρι,
Ο Χριστός, που ευλογεί τα παιδιά:
δύο χέρια, που χαϊρεύονται
στην προκυμαία της ανάμνησης
γαβριλάου σ' αντί του ήρωα
μυροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα
της ψυχής η ψήφα:
η ραχοκαλιά του μεγαλείου
το: στεφανώνεται ο κρίνος τη βιολέτα
το: τσούρμιασμα των ποτηριών ανάμεσα σε δύο χα-
μόγελα.

το καμάρι του κορμιού στο χορό του
της γκάντας ο αγέρας
του βιολιού το δοράκι
του δουλνέτη το σταυροπόδι στο κολασιό του
τη λευκή μαντίλα της αγρότισσας στο λιούρι του
αλωνάρι.

χαμογιά
κι ο κόρπος της παιδούλας φουσκώνει.
Ανατριχιάζει
'κι οι έφηβοι πετάνε μουστάκι.
Έτσι μαθαίνει στα βουνά και στα πελάγη μπουλάτους.
Κάνει τους λόγους να παρλάζουν.
Ειρήνη.

Όταν ο ουρανός ψυχρή
γίνεται ένα με τον έναστρο ουρανό,
προσοχή, φωνάζει το Σύμπαν.
Ωρα ειρήνης.

Όταν οι δύο ουρανοί
σμίγουν με τον ουρανό θεό,
ξύπνια τυφλή Οικουμένη
φρονιάζει η Ιερουσαλήμ Ελλάδα:
Πλύνει τα μάτια σου
στη Σιλωάμ: Αγάπη.
Απλώσε τα μιάτια των παθόν σου
να περάσει ο Ψαννά
επί πάλιν υπομονής των αιώνων.
Ωρα ειρήνης το διάβα Του
ειρήνη η Ανάστασή Του.
Περάστε Την: λεμοναφό
στα στέφανα του γάμου.
Υψώστε Την: τετραβάγγελο
στην Αγία Τράπεζα του Ανθρωπισμού.
Χαρίστε Την: κροσσοφική
στα μαρμαίνα χέλι
της πενιμαμένης καλοσύνης.

Έρχεται ολόλευκη
μ' ένα κανίστερ οπαρκία της ώρας.
Λέει στους έρωτες καλωσορίστε
κι ο κόσμος γίνεται πανόραμα.
Στεγνώνει στο ειρηνόφατο
τις μουρνιασμένες φτερούγες των οραμάτων.
Τινάζει τα βροστάρια της στον άνεμο των τραγουδιών
και μεγαλώνουν οι μέρες της άνοιξης.
Πλένει με ροδόσταμο τα πονεμένα πόδια του στρα-
τοκόπου.

Συνέχεια στην 5η σελ.

Στον τόπο μας με

ΣΑΝ ΑΝΤΡΑΣ

Ο Βασίλης, βλαχόπουλο στα οχτώ του
χρόνια, ηλιοκαμένος με αεθίσιο μάτι, γε-
μάτος βούληση και δύναμη για ζωή και
δράση. Από μικρός κοντά στα ζωντανά
και τις αντιξοότητες των ξωμάχων. Οι
συνθήκες ζωής του χαλύβδωσαν την αυ-
τοπεποίθηση και του δυνάμωσαν το κέφι
για δουλειά.

Τα άλογα, όταν δεν τα χρησιμοποιούν
οι ξωμάχοι στις δουλειές τους, τα πηγαί-
νουν για βοσκή στο λειβάδι. Εκεί ελεύθερα
βόσκουν, ποτίζονται στις βρύσες. Όταν τα
θέλουν για μεταφορές πηγαίνουν και τα
«πιάνουν», έτσι λένε το καπίστρωμα και
τα σαμαρώνουν για το φόρτωμα.

Το «πιάσιμο» δεν είναι εύκολη δουλειά,
γιατί πρώτα πρέπει να τρέξεις να το βρεις
στη βοσκή και μετά να του βάλεις το κα-
πίστρι και να το οδηγήσεις στο χωριό.
Όλη η διαδικασία θέλει κάποια πείρα.

Τον Βασίλη, τον είχε στείλει η μητέρα
του για να πιάσει στο λειβάδι ένα άλογό
τους. Πήγε και επέστρεψε χωρίς καβάλα
λιανοτραγουδώντας και περήφανος για
την επιτυχία του. Μην ξεχνάμε την ηλικία
του, οχτώ χρόνων!

Μόλις πέρασε την αυλόπορτα, πήδησε
στην αυλή από το σάμαρι και χάρηξε στο
λαϊμό το ψαρί του άλογου. Εκείνο από χα-
ρά χλιμίντρισε και ο Βασίλης του έβαλε
το ταϊσάρι με το κριθάρι. Η μητέρα του
άφησε το ζύμωμα και πετάχτηκε στην αυλή
χαρούμενη.

ΠΛΗΘΟΣ
ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ

Δεκαπενταύγουστος. Πλήθος Καλαρρυτιωτών
και φίλων μας στο χωριό μας. Το αρχοντοχώρι
μας γνώρισε ημέρες αξέχαστες του χθες που οι κά-
τοικοί του ήταν πολλοί. Οι αυλόπορτες άνοιξαν
διάπλατα στους χαρούμενους νοικοκύρηδες, τους
συχωριανούς, τους φίλους, τον ορεινό ήλιο, τα
τιτβίλια των στραγαλινών, γενικά στη ζωή και
τη χαρά. Τα σεργιάνισα Γκαλντερίμια των συνοι-
κισμών ήταν πρωτόγνωρη διασκέδαση. Οι συνα-
ντήσεις στα λιθόστρωτα έφεραν δικαιολογημένες
συναντήσεις.

Πρώι Δεκαπενταύγουστου. Οι χαρμόσυνες κα-
δονοκρονισίες από το καμπαναριό του Αγίου Νι-
κόλαου θύμιζαν στους πιστούς το χρέος της μεγά-
λης ημέρας. Στο χωριό μας, το έχουμε πει, θα το
επαναλάβουμε για να θυμούνται οι μεγάλοι και να
μαθαίνουν οι μικροί, την πρώτη ημέρα του Δεκα-
πενταύγουστου γίνεται η λειτουργία στον Άγιο Νι-
κόλαο για να μεταλαβάνουν οι πιστοί και τη δεύ-
τερη στο εξωκλήσι της Παναγίας στον ομώνυμο
λόφο. Έτσι το βρήκαμε, και το βρήκαμε σωστά,
και έτσι το συνεχίζουμε και στις ημέρες μας. Η
θεία λειτουργία του Δεκαπενταύγουστου στον Άγιο
Νικόλαο εφέτος είχε ένα έντονο πανηγυρικό χα-
ρακτήρα με το πλήθος των πιστών, ιδιαίτερα των
νέων, χωρίς προηγούμενο. Το εσωτερικό του ναού
κυριολεκτικά παρυσίαζε το αδιαχώρητο και η κο-
μοιολιμνύρα γέμιζε την αυλή του ιερού χώρου.
Παρά το μέγα πλήθος εντύπωση έκανε η κατανύξη,
το δέος, η ψυχική ανάταση των προσευχομένων.
Ξωμάχοι και παραθεριστές γιόρταζαν την Κοίμηση
της Θεοτόκου «μετά φόβου Θεού...»!

Η πιο συγκινητική στιγμή ήταν το ότι πάρα
πολλοί μετάλαβαν των αχράντων μυστηρίων. Ο
πιστός λαός μας λάμπανε με την λατρευτική του
παρουσία και τη συμμετοχή του στη μυστηριακή
ζωή της Ορθοδοξίας μας τη μεγάλη ημέρα του κα-
λοκαιριού τη γιορτή της Παναγίας μας.

— Ήρθες Βασίλη μου;
— Ναι, μάνα.
— Το έπιασες εύκολα;

Το Τσοπανόπουλο.

— Εύκολα, απάντησε το παιδί, που
φρόντιζε το άλογο.
— Σαν άντρας, είπε η μητέρα περήφανα
και τόνισε τη λέξη άντρας τόσο, που ο
Βασίλης ένιωθε δυνατός.
— Σαν άντρας μάνα, είπε και δοκίμασε
το μπαλντίμι αν σφίγγει το ζώο.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΜΑΙΡΗ

Μετά τον εκκλησιασμό ξεχύθηκε το χαρούμενο πλῆ-
θος των πιστών στα σπίτια που γιόρταζαν οι Πανα-
γιώτρες, οι Μαρίες και οι Μαιρούλες. Ήταν πολλά
τα σπίτια που έχουν δικό τους με τα παραπάνω ονό-
ματα, σχεδόν όλα! Οι επισκέψεις έγιναν στους πιο γνω-
στούς για να καταλήξουμε στη Μαίρη μας, την πρώτη
εξαδέλφη για τα χρόνια πολλά και για τραπέζι. Συνη-
θίζεται οι συγγενείς αλλά και οι γείτονες να συνεορ-
τάζουν και να τρώνε μαζί. Γιατί σοφά παρατηρεί ο
λαός μας: «Μοιρασμένη χαρά διπλή χαρά...».

Η γιορτή της Παναγίας, όπως κάθε χρονιάρα ημέ-
ρα, γίνεται ψυχική γέφυρα ανάμεσα στους συγγενείς
και φίλους. Το εσωτερικό φως της γιορτής καταναλάει
τις ψυχές μας και ανεβάζει την ανθρωπιά μας στη ρη-
στή και ανεγμάτιστη ιδεολογική εποχή μας.
Η Μαίρη, η θεία, ο Δημήτρης, η Βικτωρία, ο Γιάν-
νης, η Νίκη, ο Πέτρος όλοι σε χαρούμενη κίνηση για
την ετοιμασία του τραπέζιου. Ιδιαίτερα η Μαίρη, η χι-
λιόχρονη Μαίρη μας, όπως της ευχηθήκαμε, από καρ-
διάς, και ο σύζυγός της ο Δημήτρης έφεραν το περι-
σότερο βάρος της ετοιμασίας.

Από όλη αυτή τη γιορταστική ατμόσφαιρα που ήταν
πιο ζεστή από κάθε φορά από τη χαρούμενη ελπίση
των αρραβώνων της Κατερίνας μας, δεν έλειπε και η
οικιά. Έλειπε ο Γιώργος, η Ειρήνη και άλλοι, τον χάρ-
νου θα τα φέρει ο Θεός δεξιά και θα ανταμώσουμε
όλοι...

Το τραπέζι στρώθηκε με όλα τα αγαθά του Θεού,
ας είναι δοξασιμένο το όνομά του. Ευχές με το σταυρό
μας: Χρόνια πολλά Μαίρη όλοι με μια φωνή σαν συ-
ννενομήνιοι, «να μας ζήσουν τα αρραβωνιασμένα και
καλά στέφανα», «Υγεία και χαρά», «Καλή προκοπή
των παιδιών». Οι ευχές όταν οι καρδιές ζουν ευφρό-
συνα βγαίνουν από μέσα μας αυθόρμητα όπως το νερό
στις βουισομένους των περήφανων βουνών μας. Δροσι-
ζουν, τέρπουν και μας κάνουν ευτυχισμένους.
Το τραπέζι της Μαίρης είχε και την πανηγυρική
υπόκρουση του ραδιοφώνου που μετέδιδε τραγούδια
της ημέρας: «Μαρία λεν την Παναγιά», κ.ά. που μαρ-
τυρούν την ψυχική αρχοντιά του περήφανου λαού μας.
«Χρόνια πολλά» Μαίρη μας.

τους ανθρώπους μας

ΤΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Τα Ελληνικά πανηγύρια, τα γνήσια,
που συνεχίζουν ανόθευτα την παράδοση,
υπογραμμίζουν Ελληνικά το μεγαλείο της
ημέρας, διατηρεί ανόθευτη την Εθνική
μας ταυτότητα μέσα στη δίνη της κατα-
ναλωτικής εποχής μας.

Το κάλλος, η λεβεντιά, το γνήσιο δη-
μοτικό τραγούδι, η έκφρασή του με κα-
τάλληλη, άψογη, άνετη σωματική κίνηση
ξεχνώντας τις βιωματικές αντιξοότητες και
τα βάσανα της ζωής το έντονο παρόν
τους τρεις ημέρες στο πανηγύρι του Δε-
καπενταύγουστου: Την παραμονή, την
ημέρα του Δεκαπενταύγουστου και την
δεύτερη ημέρα. Την τελευταία ημέρα επι-
σκέφτηκε το αρχοντοχώρι μας ο περιφε-
ρειάρχης κ. Φώτης Γκούπας για να γιορ-
τάσει μαζί μας και να γνωρίσει τον τόπο
μας, τα προβλήματά του και γενικά να
έχει μια αμεσότητα με τους ανθρώπους
και τα θέματά τους από κοντά. Τον ευ-
χαριστούμε.

Το τριήμερο πανηγύρι ήταν ένα παρα-
δοσιακό ξεφάντωμα των νέων μας. Χω-
ρίς πρόγραμμα με κίνητρο τον αυθορμη-
τισμό και τις επιταγές της καρδιάς τους
παίζουν στο χορό οι λεβέντες και οι νε-
ράιδες του τόπου μας και με τα νιάτα
τους ζωντάνεψαν άψογα Ελληνικούς ρυθ-
μούς: τσάμικο, Καλαματιανού, Παγωνί-
σιου, Μακεδονικού, Θεσσαλικού, Κρήτης,
Κύπρου κ.ά. περιοχών της χώρας μας.

Το πανηγύρι είχε ποιότητα, κέφι, ζω-
ντάνια, τέχνη και κράτησε και τις τρεις

Η ηφίδα της υπαίθρου.

ημέρες μέχρι το πρωί. Κοντά στη ζωντανή
παράδοση που δεν είναι μουσειακό είδος,
αλλά συνέχεια νοηματισμένης ζωής, ο άν-
θρωπος παίρνει δυνάμεις και νοιώθει
παλληκάρη, αξιοπρεπή, έντιμο και δη-
μιουργικό. Όλα δικαιολογημένα μας κά-
νουν αισιόδοξους για το μέλλον.

ΣΤΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ξεκινήσαμε μέχρι την Τσόρα, ας το
πούμε, με κρύα καρδιά. Σκεφτήκαμε, γλέ-
ντι μέχρι τα ξημερώματα στο πανηγύρι
στην εκκλησία θα είναι «τρεις κι ο κού-
κος». Η πραγματικότητα μας διέψευσε. Ο
λόφος της Παναγίας γέμισε από νέους
και νέες, ελπιδοφόρα παρουσία, που μαρ-
τυρεί την ακλόνητη πίστη του λαού μας
στα χνάρια των πατέρων μας.

Η πορεία γινόταν από δύο κατευθύν-
σεις. Η πρώτη από το Σελίσι τη Μπάλα
και ανηφόρα στο γναστό μονοπάτι. Μη
ξεχνάμε «οι στενοί δρόμοι οδηγούν ψη-
λά». Η δεύτερη ήταν για τα αυτοκίνητα
από την Τσόρα και από την παρακαμπτή-
ριο που φέτος ανοίχτηκε για πρώτη φορά
μέχρι κοντά στην εκκλησία. Ι.Χ., ημιφορ-
τηγά έδιναν μια άλλη όψη στο λόφο της
Παναγίας. Οφείλουμε πολλά «ευχαρι-
στώ» στους συντελεστές αυτής της διά-
νοξης.

Στη θεία λειτουργία ιεροδύγησε ο ιε-
ρέας Παπα-Βασίλης.

Μετά το πέρας της λατρευτικής ακο-
λουθίας στο προαύλιο του ναού έβαλλε
το κατανυκτικό ύψωμα με την παραδο-
σιακή του κατανύξη. Κανείς δεν ακουγό-
ταν από τους πιστούς παρά μόνον η φωνή
του παπα-Βασίλη και του ιεροψάλτη. Πό-
ση απήχηση έχει ο θεός λόγος, στους πι-
στούς ξωμάχους και πόσο ύψος η ψυχική
ανάταση το αφήνω στην κρίση σας. Μετά
το τέλος οι πιστοί κατηφόρισαν άλλοι πε-
ζοί και άλλοι με τ' αυτοκίνητα στο χωριό.
Δύο έγχρωμα ποτάμια χαράς κατηφόρι-

Η Γλυκοφιλούσα.

ξαν στο χωριό από τις δύο πλευρές του
λόφου. Χαρά Θεού!

Οι πεζοί στη Μπάλα έκαναν μια στά-
ση, δροσίστηκαν στη πηγή και ανακουφί-
στηκαν στον ίσκιο του πλάτανου της Βρύ-
σης.

Οι ευχές ανάμεσα στους χωριανούς
υπογράμμισαν την ιδιαιτερότητα της ημέ-
ρας.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

Συνέχεια από την 4η σελ.

Κεραυνώνει αυτούς που βλέπουν τους λαούς λείπα-
σμα
για τον κήπο του πολέμου.
Είναι ο ύπνος του αθώου
στης αγνότητας την αγάλη.
Είναι το ξανάνωμα του γέρου στου Γενάρη τη λαι-
κάδα.

Στέκει —ραβδί— στις βάβας το χέρι.
σαν οδηγεί την εργονή στου σεργιανού τη στράτα.
Είναι τ' αδράχτι, που συνεχίζει της ζωής το νήμα.
Είναι το κάλεσμα της αγοράς.
Φοράει κάθε μέρα ένα κομμάτι αγνή
και ποτίζει μ' άγιο μύθο τις γλάστρες
στα μπαλκόνια τ' ουρανού.
Καθρεφτίζει την ψυχή μας μες στα χαμόγελα των
παιδιών και των κρηνών,
Η Ειρήνη.

Αληθεύει τα όνειρα των λαών
στο καταμεσίμερο των αγώνων.

Χαμογιά
κι ο κόσμος γίνεται αλώνι.

Καλημερίζει τη φύση
και τα κλώνια σπάνε από την πολυκαρτιά.

Θρészετε τα παιδιά σας
με το μάννα της.

Μείνετε για χάρη της
άνθρωποι.

Πέτρα με πέτρα υψώνει κάστρο της ζωής
η Ειρήνη.

Τύχη με γύρη πλάθει κερήθρα
στο πείσμα της πίκρας του Χάρου
η Ειρήνη.

Σίδερο με ξύλο κι όνειρο
ορθοπλατίζει πλεούμενη την περηφάνια
κάτω από τους ουρανοί των ανέμων
κι απάνω από την άβυσσο του πόντου
η Ειρήνη.

Μ' αόρατα προκύματα ενώνει τις βουνοκορφές
κι αγαπιούνται.

Ελπίζει
και λιώνουν τα χιόνια.
Εκεί που οι κακοί σπέρνουν αστροπελέα,
θερίζει έσπερες.

Τραγουδά τη Γη: καρδιά,
την καρδιά χελιδονοφυλιά της ευτυχίας.
Μικραίνει τα μάκη και κάνει το σύμπαν
θεϊκό μονόγραμμα
στο μεσοφρύδι του ανθρώπου.

Ψυχή μου Ειρήνη,
σε φιλώ με τραγούδι.

Κανέτε την προσέφαλό σας
στις ώρες που η λευτεριά κοιμάται
στο πλευρό της τιμωρίας.

Αγιάστε της καντίλι
την αφοσίωσή σας
κι ο Χάροντας θα πέσει
να σας προσκυνήσει.

Ε
Ξεκίνησε από την πρώτη μέρα του κόσμου,
όταν της Γης το ψηλοκίτρι ήτανε δού.

Ήταν το πρώτο τους αγάλισμα
στις φεγγαρόδες το κορβέτι.

Ήταν η χερολάρα στο ραβδί τους,
η φυλιά της νύχτας τους.

Ένα κομμάτι κερήθρα στα χέλι τους.
Κάθε μέρα γιορτάζει γεννέθλια την ψυχή τους
κι είναι η φωνή στο σουαράλι τους,
ο τρανταχτός χορός τους.

Τους χάρισε όνομα,
τους έδωσε νόημα,
γίνανε η συνέχιά τους.

Σαν πέβαιναν,
υιοθέτησε τα παιδιά τους
στους αιμαλώτες της αδερφοσύνης.

Θα έβλεπε τον υπερόντο άνθρωπο της Γης.
Κάθεται στο παραγάδι της καρδιάς μας.

Το καρδιοχτύπι της κεφαλάρι
για τα ερχόμενα καρδιοχτύπια.

Ψηλά το μέτωπο μισροστά της.
Ανηφορίζει
η ζωοδότρα.

Ε
Περνάει
και τ' άστρα προσερχόνται στους κρίνους
ανάβοντας κερκόνα:

στίχους αγνοημένων ποιητών.
Κιματίζει τα μαντίλια σας,
λαοί.

Ψυγές,
Σμίχτε σπίνες τις ουράνες τροχίες σας.
Περνάει Εκείνη.

Μαυοπελάστε, χειμωνιές.
Δροσοβόλιστε, καλοκαίρια.

Στιγμές,
γίνετε αιώνες.

Περνάει Εκείνη.

Απόσπασμα από την ποιητική συλλογή: «ΕΙΡΗΝΗ»
Αθήνα 1992. ΓΙΩΡΓΗΣ ΚΡΟΚΟΣ

ΛΑΔΙ
ΣΤΟ
ΛΥΧΝΑΡΙ

Οι πρόσφατοι κρίκοι της αλυσίδας αγάπης και τα καινούργια φτερά για τον Σύνδεσμός μας και την εφημερίδα μας είναι:

ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

— Δέκα πέντε χιλιάδες (15.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Περεσφόνη Λώλα-Πολίτη που διαμένει στα Γιάννενα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Θεοφάνης Νέσσης που διαμένει στα Γιάννενα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Κ.Ν.»

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Βασίλειος Ρούκης που διαμένει στον Πειραιά.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Κατίνα Π. Θεοχάρη που διαμένει στα Τρίκαλα, στη μνήμη του αξεχάστου συζύγου της Πέτρου.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συμπατριώτης μας μαθηματικός κ. Δημήτριος Χούσανλης που διαμένει και εργάζεται στη Δράμα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Ελευθέριος Σόγιας που διαμένει στα Τρίκαλα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Ηλέκτρα Αθανασούλα, κόρη του Γεωργ. Ρού-

κη, που διαμένει στην Καλαμπάκα.

— Τέσσερις χιλιάδες (4.000 δρχ.) οι συγχωριανοί μας κ.κ. Άννα & Νικόδημος Μάλιαρη που διαμένουν στην Αθήνα.

— Τρεις χιλιάδες (3.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Αθηνά Αναγνωστάκη - Μίντζα που διαμένει στην Αθήνα.

— Δύο χιλιάδες (2.000 δρχ.) η συγχωριανός μας κ. Σταμάτας Γκόλια - Μπογάνη που διαμένει στην Άρτα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Για την αναστήλωση του Πολιτιστικού και Θρησκευτικού Μνημείου της Αγ. Τριάδας Καλαρρυτιών

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Σπύρος Μπελάλης που διαμένει στη Λάρισα στη μνήμη του εξαδέλφου του Νίκου Μπαζάκη.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Χριστόφορος Μπελάλης που διαμένει στη Λάρισα στη μνήμη του εξαδέλφου του Νίκου Μπαζάκη.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Ορέστης Μπελάλης που διαμένει στην Αθήνα στη μνήμη του εξαδέλφου του Νίκου Μπαζάκη.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Ορέστης Μπελάλης που διαμένει στην Αθήνα στη μνήμη του εξαδέλφου του Νίκου Μπαζάκη.

Τα «Κ.Ν.» και ο Σύνδεσμός μας ευχαριστούν θερμά όλους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Λαογραφικός - Χορευτικός Όμιλος «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ»

ανακοινώνει ότι άρχισαν οι εγγραφές για την εκμάθηση των Παραδοσιακών Ελληνικών χορών στα παιδικά, εφηβικά και νέων ενηλίκων τμήματων του.

Τα μαθήματα θ' αρχίσουν τα μέσα Οκτωβρίου. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 23.764 και 27.975 και στο Πνευματικό του Κέντρο (Λαμποβιτιάδης 3, τηλ. 75.202), κάθε Δευτέρα και Παρασκευή 7-9 μ.μ.

Ενισχύσατε
την αποπεράτωση
του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ μας
ΚΕΝΤΡΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

* Ο συμπατριώτης μας, λάτρης των Καλαρρυτιών, ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ επέβη και αξιοκρατικά επιλέχτηκε από την Πολιτεία ως Λυκειαρχής και τοποθετήθηκε στο Β' Λύκειο Ιωαννίνων. Το νόημα, το μεγαλείο, το θεϊκό πνεύμα των Γραμμάτων μας, βρήκε στο πρόσωπό του τον άξιον επιστήμονα. Τον λαμπρό καθηγητή και άνθρωπο συγχωριανό μας ολόθερμα συγχαίρουμε από καρδιάς και ευχόμαστε εις ανώτερα για το καλό των παιδιών μας και του τόπου μας.

«ΤΑ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

* Την χαριτόβρυτη συμπατριώτισσά μας Κατερίνα Χούσανλη, κόρη του μαθηματικού Δημήτρη Χούσανλη και της μαθηματικού Μαίρης Πέτρου Θεοχάρη-Χούσανλη, φοιτήτριας του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, που έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου με τον εκλεκτό της καρδιάς της συμφοιτητή του ίδιου τμήματος Χάρη Ακούτα συγχαίρουμε θερμά και τους ευχόμαστε: καλό πτυχίο, καλά στέφανα, ευτυχία και χαρά.

— Η χαριτωμένη Καλαρρυτιώτισσα Ευδοξία Ματαμπουτή, κόρη του δασκάλου Κώστα Ματαμπουτή έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου με τον εκλεκτό της καρδιάς της. Της εκφράζουμε τη χαρά μας και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Ο αγαπητός μας συγχωριανός Νίκος Φ. Κότσιας και η αγαπημένη του Δέσποινα Τζωρτζή την Κυριακή 6.9.92 στην εκκλησία της Αγ. Μαρίνας στα Γιάννενα, ενώπιον του Θεού των συγγενών των και των φίλων των, σε μια από τις ωραιότερες στιγμές των, έδωσαν την υπόσχεση να ζήσουν μαζί. Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία και επιτυχία στη νέα τους ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

* Στις 22 Ιουνίου 1992 έφυγε για πάντα από κοντά μας η αρχόντισσα ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΑΜΠΑΛΗ από το Αϊβαλί (Κυθωνίας) Μικράς Ασίας, από τις αλησμόνητες Πατρίδες, και τάφηκε στα Τρίκαλα Θεσσαλίας. Σεβαστή μητέρα του συμπατριώτη μας Γιώργου Τάμπλη. Χριστιανή αρχοντογεννημένη με βαθιά πίστη στην Ορθόδοξη και με ενεργό συμμετοχή στη μυστηριακή ζωή της εκκλησίας μας. Μορφή αρχοντική, επιβλητική, καλωσύνη. Έφυγε ευτυχισμένη και χαρούμενη, αφήνοντας πίσω της παιδιά και εγγόνια που τη λάτρευαν. Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

* Στις 15 Αυγούστου 1992 στη Λάρισα, άφησε την τελευταία του πνοή ο δραστήριος και δημιουργικός συμπατριώτης μας ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΖΑΚΗΣ σε ηλικία 62 ετών. Γελαστός, καλόκαρδος, κοινωνικός, αξιαγάπητος, επιβλητική προσωπικότητα. Υποδειγματικό το πάθος του για την αναγέννηση του αρχοντοχωριού μας Καλαρύτες. Αφιερώτα του ψυχισμού του η ακλόνητη πίστη του στις διαχρονικές ηθικές αξίες. Το κενό που άφησε είναι τεράστιο για την οικογένειά του και τον τόπο μας.

Ας είναι ελαφρύ το χρώμα της Λαρίσης που τον σκεπάζει. Στη σύζυγό του, τα παιδιά του και τ' αδέρφια του τα συλλυπητήριά μας.
Καλό ταξίδι, φίλε Νίκο.

Με την ευκαιρία της μηχανοργάνωσης των διευθύνσεων αποστολής των «Κ.Ν.» παρακαλούμε τους συγχωριανούς μας και τους 25.561) ή να μας γράψουν την σωστή διεύθυνσή τους.

* Στις 25.7.92 έφυγε για το μεγάλο του ταξίδι ο υπάλληλος ΣΩΤΗΡΗΣ Δ. ΦΑΣΟΥΛΑΣ σε ηλικία 86 χρόνων. Θα μας μείνει χαραγμένη στη μνήμη μας η απλότητα, η ευθύτητα και η αγνότητα του ανθρώπου που όλη του την ζωή την πέρασε στις ράχες της Πίνδου και στον κάμπο της Γκιούλπερης. Δεν συμβιβάζονταν με τίποτα για να ζήσει στην πόλη, η ζωή του ήταν στη φύση γιατί εκεί πλάσθηκε εκεί δημιούργησε εκεί ταίριαζε στον ανέμελο χαρακτήρα του.

Ας είναι ελαφρύ το θεσσαλικό χρώμα που τον σκεπάζει. Θα τον θυμόμαστε με σεβασμό και εκτίμηση.
Στην πονεμένη θεία Μυλδάλω και τα παιδιά της εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

* Στα Γιάννενα στις 26.8.92 έφυγε για πάντα από κοντά μας ακόμη ένας συμπατριώτης μας ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΕΣΣΗΣ σε ηλικία 75 χρόνων. Άνθρωπος αξιοπρεπής, αγαπητός, τίμιος και ευθύς είχε καταφέρει να κερδίσει την εκτίμηση και την αναγνώριση όχι μόνο των συγχωριανών μας αλλά και όλων των συμπολιτών μας που τον γνώρισαν και τον έζησαν από κοντά. Θα τον θυμόμαστε για τη φλόγα που είχε μέσα του για τη ζωή και τις χάρες της. Στους οικείους του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

* Στην Αθήνα την 28.9.92 μας άφησε για πάντα ακόμη ένας άξιος Καλαρρυτιώτης ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΠ. ΜΠΡΙΑΚΟΣ σε ηλικία 72 χρόνων. Αν και ζούσε στην μεγαλούπολη, το μυαλό του πάντα έτρεχε στους Καλαρύτες και προσπαθούσε να βρείσει ευκαιρίες για να τους επισκεπτείται. Τίμιος και δίκαιος βιοπαλαστής εκτιμήθηκε από τους συνεργάτες του και τους συγχωριανούς του. Τάφηκε στον οικογενειακό του τάφο στην Αμφιλοχία. Στους δικούς του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΟΠΟΥΛΩΝ ΣΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

* Μέχρι τα μέσα Σεπ/ρίου που συντάσσονταν η παρούσα στήλη καταφέραμε και πληροφορηθήκαμε τις παρακάτω επιτυχίες Καλαρρυτιωτοπούλων στα Ανώτατα και Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας κατά τις φετινές Γενικές εξετάσεις:

— ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔ. ΜΟΚΑΣ στην Πληροφορική του Πανεπ. Πατρών.

— ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΕΩΡ. ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ στη Φιλοσοφική του Πανεπ. Κρήτης.

— ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΓΕΩΡ. ΤΑΜΠΑΛΗ κόρη της Ειρήνης Π. Θεοχάρη, στη Γαλλική Φιλολογία του Πανεπ. Θεσ/νίκης.

— ΕΥΗ Ν. ΚΑΤΖΟΓΙΑ στη Θεολογική του Πανεπ. Θεσ/νίκης.

— ΕΡΣΗ ΑΝ. ΠΛΑΧΟΥΡΑ στη Νηπιαγωγών Αλεξανδρουπόλεως.

— ΣΩΤΗΡΙΑ ΧΡ. ΜΟΚΑ στη Φιλοσοφική του Πανεπ. Ιωαννίνων.

— ΜΑΡΙΑ ΣΩΚ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ κόρη της Ειρήνης Γ. Αρλέτου, στη Φιλοσοφική του Πανεπ. Ιωαννίνων.

— ΚΩΝ/ΝΑ ΕΥΑΓ. ΓΚΟΥΜΑ στο Εμπορίας & Διαφήμισης Θεσ/νίκης.

— ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΔ. ΓΚΟΓΚΑΚΗ στη Διοίκηση Επιχειρήσεων Πατρών.

— ΧΡΙΣΤΙΝΑ Κ. ΓΚΟΓΚΑΚΗ στη Νοσηλευτική Χαλκίδας.

Σ' όλους τους παραπάνω και σ' όλους τους επιτυχόντες που δεν καταφέραμε να πληροφορηθούμε, συγχαίρουμε ολόθερμα και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και εις ανώτερα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΖΩΗ

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΖΑΚΗΣ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

(τ. Λυκειαρχής)

Ο άνθρωπος της δραστηριότητας και αξιοπρεπούς ορεινής και αστικής ζωής ζει περιήφανα στον κόσμο. Η θέση του δημιουργικού ανθρώπου είναι το μετερίζι του ήρωα της ειρηνικής ζωής στην κοινωνία. Η έννοια της παρουσίας στο παρόν δεν είναι μόνο αριθμητική, είναι και αυτή, αλλά στην ουσία είναι έννοια προσφοράς, που υφαίνει η μαχητικότητα της ζωής. Κοντολογίς η θετική παρουσία του ανθρώπου στη ζωή είναι η προκοπή, που συντελείται ως γεγονός στο τώρα, συνεχίζει το χθες, αλλά για μια σύγχρονη λειτουργία ως σύλληψη και ως έκφραση.

Τελικά ο δημιουργικός άνθρωπος είναι στο βίο του αναμνηστικός. Στην εκδήλωσή του γόγιμος. Στα αισθήματά του κοινωνικός, στην επιβίωσή του ομαδικός. Στις αποστάσεις του πορευόμενος. Στη Μεταφυσική του πιστός στο θεό.

Το σκηνικό, όπου μάχεται με την πάροδο του χρόνου αλλοιώνεται, διαλύεται ως περιγυρός. Οι μάχες της ζωής που δόθηκαν στο χρόνο και χώρο, δε χάνονται τις παρήμερες της ανάμνησής. Αυτές τις ελάχιστες σκέψεις οφείλω στη δραστήρια ζωή του φίλου συμπατριώτη Νίκου Μπαζάκη που τόσο πρόωρα έφυγε από κοντά μας.

Απόγευμα Δεκαπενταύγουστου. Το πανηγύρι δεν είχε αρχίσει. Το χωριό παρουσιάζει όψη αρχαίων ημερών.

Πολύς κόσμος, Καλαρρυτιώτες και φίλοι μας έχουν ανέβει στο χωριό από καμήλο. Ένας ωχελικός ανγουστιατικός ήλιος κατηφόριζε την πορφύρα του στις Νύφες της Πουλιάνας. Όλα κυλούσαν χαρούμενα και σαγηνευτικά. Η βαθύτερη πηγή για τους γαλιό του στιγμής βρισκείται δεμένο με το συναίσθημα και το μεταφυσικό στοιχείο της γιορτής της ημέρας.

Ξαφνικά ηχών πένθημα και επίμονα οι καμάνες του Αγίου Νικολάου. Ο ήλιος έκρυψε το θλιμμένο πρόσωπό του

σε μαύρα σύννεφα που σκέπασαν το χωριό και τις καρδιές μας. Το θλιβερό μαντάτο του χαμού του Νίκου Μπαζάκη το πήρε το αγέρι της Πίνδου μας και το έκανε μοιρολόγι παλληκαριού. Δάκρυσαν οι χωριανοί, ρίγησαν τα διάσελα, οι κοντοραχούλες, οι στρούγγες, τα τσελινάκια, τα ζωντανά και οι ξωμάχοι. Οι συμπατριώτες έπνιξαν τον πόνο τους στη σιωπή, αλλά δε μπόρεσαν να κρατήσουν τις υψηλόφρονες σκέψεις τους: «Έφυγε από κοντά μας ένας νοικοκύρης, ένας καλός πατριώτης», είπαν και έκλαψαν.

Αλλά ποιός ήταν σε γενικές γραμμές ο Νίκος Μπαζάκης; Γιος του Κωνσταντίνου και της Αικατερίνης Μπαζάκη (το γένος Φασούλα). Γεννήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου του έτους 1930 στην περιώνυμη καμώπολη των Καλαρρυτιών. Νυμφεύτηκε την αρχοντογεννημένη Βούλα Κεχαγιά το 1977 από τη Λάρισα. Μαζί της έφερε στον κόσμο δύο χαριτωμένα παιδιά την Αλεξάνδρα δέκα (10) ετών και τον Γιάννη οκτώ (8) ετών.

Ο Νίκος ήταν ο μεσαίος από τα τρία αδέρφια του. Το μεγαλύτερο Σπύρο και τον μικρότερο Αλέκο, που ζουν στη Λάρισα.

Άριστος οικογενειάρχης. Υποδειγματικός σύζυγος και πατέρας των παιδιών του.

Αυτή η απλή, η αληθινή, η καίρια και αξιοπρεπής ζωή δεν είναι εύκολη υπόθεση. Είναι θέμα εσωτερικού προσανατολισμού, πίστης στις διαχρονικές αξίες, που δεν είναι ηχηρές κουβέντες, αλλά συνέπεια και νοήματα υψηλής ζωής. Πρόκειται για μεγάλο ηθικό έργο, που στηρίζει την οικογένεια και την κοινωνία στα πλαίσια της αξιοβίωτης ζωής. Θυσιαζόταν ο Νίκος για τη γυναίκα του και τα παιδιά του!

Ο Νίκος μετά την

αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο έδωσε εξετάσεις και πέτυχε στη Γεωπονική Σχολή Θεσσαλονίκης. Εκεί παρακολούθησε τα μαθήματα των δύο πρώτων ετών με επιτυχίες. Μετά οι βιοτικές μέριμνες και συγκεκριμένα η φροντίδα του κτήματος στην Γκιούλπερη τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τις πανεπιστημιακές του σπουδές. Αχ, αυτές οι ανάγκες, όταν είναι αδήριτες πόσα όνειρα δε γκρεμίζουν!

Έτσι αφιέρωσε κάθε ικμάδα της ζωής του στη γη την κορυφοπέδη και τα ζωντανά, τα πρόβατα, τα οποία το καλοκαίρι ανέβαιναν στο χωριό και το χειμώνα στο κάμπο της Λαρίσης. Τελειά είχε οργανώσει στο κούλουρι Λαρίσης με τους κοινωνικούς του Αφύς Κεχαγιά μια ανθούσα Βιομηχανία πυρηνελαιίου με την επωνυμία «Αφοί Κεχαγιά και Σία» η οποία προκόβει και σήμερα.

Πέρα από τις αγροτικές, κτηνοτροφικές και βιομηχανικές δραστηριότητες του είχε και κοινωνικά ενδιαφέροντα. Τα κοινά του μαγνήτιζαν όχι σαν άψυχη ομορφιά, αλλά σαν περιόχτη φροντίδας επίλυσης ζωτικών προβλημάτων, που συμβάλλει στην ανθρωπιά των ανθρώπων. Ενδιαφερόταν για τα προβλήματα των Καλαρρυτιωτών της Θεσσαλίας και εργάστηκε ως μέλος και πρόεδρος του Πανθεσσαλικού Συλλόγου Καλαρρυτιωτών Θεσσαλίας, που έχει έδρα την Λάρισα. Πρόσφερε πολλά και το πέρασμά του θα μείνει φωτεινός οδηγός δραστηριότητας ζωής για τους συμπατριώτες του έργου του. Πολλά θυμίζουν το δημιουργικό πέρασμά του.

Στη Λάρισα οργάνωσε το σύνδεσμο φιλάθλων της ποδοσφαίρικής ομάδας: «ΛΑΡΙΣΑΪΚΟΣ» του οποίου ήταν πρόεδρος. Στον τομέα

αυτό πάσχισε και κατάφερε πολλά. Έδωσε πνοή από τα αθλητικά ιδεώδη της Αρχαίας Ελλάδος στη σύγχρονη μορφή άθλησης και θεάματος που είναι το ποδόσφαιρο. Το ύψος και το ήθος των Λαρισαίων νέων των γηπέδων, πολλά οφείλουν στο Νίκο Μπαζάκη και την οξυδερχεία του.

Ο μόχθος των δραστηριοτήτων του έβρισκε ξεκούραση στο κυνήγι. Ήταν κορυφαίος κυνηγός. Η ενασχόλησή του με το θήραμα του ξεκούραζε τη σκέψη, τον πρόσφερε οξυγόνο και κίνηση. Κοντά σ' αυτά η αλλαγή παραστάσεων του άλλαζε τη θυμική του κατάσταση και του άνοιγε την καρδιά.

Ήταν θρησκευτικός άνθρωπος. Εκκλησιαζόταν τακτικά, ιδιαίτερα στον Άγιο Νικόλαο Καλαρρυτιών, κάθε Κυριακή και εορτή.

Ακόμη μετείχε στη μυστηριακή ζωή της εκκλησίας μας. Αυτό το χρωστάει στην παράδοση της οικογενείας του και τη σεβάση μητέρα του Αικατερίνη, που ήταν παράδειγμα υποδειγματικής χριστιανής μητέρας.

Ο Νίκος Μπαζάκης ήταν ερωτευμένος με το κεφαλόχωρο μας Καλαρύτες. Για το χωριό μας, με ανεπίτατη χαρά, ήταν πρόθυμος να κάνει κάθε θυσία.

Θυμάμαι όταν είχε ανεβεί στο χωριό συνεργείο της ΕΡΤ για να γυρίσει μερικά πλάνα μετέφερε ο ίδιος τα μηχανήματα και βοηθούσε τους καμέραμαν στη λήψη.

Προσωπικότητες του τόπου μας: Δεσποτάδες, Υπουργοί, Περιφερειάρχες, Νομάρχες κ.ά. φιλοξενούνταν στο αρχοντικό του και έμειναν κατενθουσιασμένοι από την περιποίηση του ίδιου και της αρχόντισσας γυναικας του Βούλας, που τμήσε και συνέχισε την παράδοση του τζακιού των Μπαζακίων.

Οι ξένοι μας έφευγαν πάντοτε με την πεποίθηση ότι ο Ξένιος Ζευς ζει στις ημέρες μας στο ήθος των αρχαίων ημερών στο χωριό Καλαρύτες της Πίνδου μας.

Στο Νίκο Μπαζάκη στη Λάρισα πήγαιναν οι Καλαρρυτιώτες της Θεσσαλίας και στο χωριό μας Καλαρύτες και έβρισκαν λύση στα θέματά τους και τις ανάγκες τους. Ήταν ο καλός Σαμαρείτης των συμπατριωτών μας!

Γελαστός, καλόκαρδος, ομιλητικός με όλους, εξυπηρετικός, τακτικός, αξιαγάπητος. Διέθετε ανεξάντλητη ενεργητικότητα. Δεν ξεκουραζόταν, δεν έλεγε ποτέ «φτάνει». Ο μόχθος και η προκοπή ήταν στο αίμα του. Ήταν ο άνθρωπος της δράσης!

Αυτός σε λίγες πτυχές ήταν ο αλησμόνητος φίλος Νίκος Μπαζάκης που έφυγε πρόωρα από κοντά μας.

Πρόθεσή μου δεν ήταν στο σκαρίφημα του πορτραίτου του να εξαντλήσω όλες τις λεπτομέρειες των στοιχείων του βίου του, πράγμα που δεν επιτρέπει και ο στενός χώρος της εφημερίδας μας, αλλά να ζωντανέψω τα στοιχεία που θα σπιρουνίσουν τη μνήμη μας να θυμηθούμε τον αγωνιστή, αξιοπρεπή και δραστήριο Νίκο.

Αυτά τα αναμνηστικά στοιχεία, όταν σχηματίσουν πρότυπο ζωής για μας, θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο για τον αξεχάστο Νίκο.

Τα παραπάνω ας είναι λίγα κλωνία βασιλάκου των βουνών μας στο νωπό ελαφρύ χρώμα της Λαρίσης που τον σκεπάζει.

Προσεύχομαι στον πανάγαθο Θεό μας να παραγορήσει την ηρώδα του δράματος της καρτερικής σύζυγό του Βούλα, τα αγαπημένα του παιδιά:

Αλεξάνδρα και Γιάννη και τα αδέρφια του: Σπύρο και Αλέκο. Ο καημός του φίλου Νίκου ήταν:

«Μη λησμονείτε το χωριό μας Καλαρύτες», μη το ξεχνάμε!

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ
ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ Κ. Φ. ΓΚΟΥΠΑ

ΠΡΟΣ
Τον Γ.Γ. Περιφέρειας Ηπεί-
ρου κ. Φώτη Γκούπα
ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ

Κύριε Γενική,
Στα πλαίσια ανάπτυξης
της Ηπείρου και συγκεκριμένα
της περιοχής Δ. Τζουμέρκων,
παρακαλούμε για τις ενέργειές
σας που σκοπεύουν στην αξιο-
ποίηση και ανάπτυξη της ανω-
τέρω περιοχής.

Η επίσκεψή σας στο ιστο-
ρικό κεφαλοχώρι Καλαρρύτες,
αναντίρρητα σας προσφέρει
την αμεσότητα και τα στοιχεία
για την αντικειμενική εκτίμη-
ση των προβλημάτων της πε-
ριοχής μας.

Το ενδιαφέρον σας για την
ανάπτυξη της περιοχής είναι
δεδομένο και κοινή συνείδηση
όλων μας είναι ότι η επίσκεψή
σας συνυφαίνει τομή στην
αποφασιστική πρόοδο του χω-
ριού μας, γνωστού στον Ελλα-
δικό και εξωελλαδικό χώρο
από την ιστορική και πολιτι-
στική συμβολή του στη Χώρα
μας.

Τα τελευταία χρόνια, μετά
την οδική σύνδεση του χωριού
μας με τα Γιάννενα, μας επι-
σκέπτονται προσωπικότητες
των Γραμμάτων και των Τε-

χνών, Έλληνες και Ευρωπαί-
οι. Η υποδομή που προσφέρει
για άνετη διαμονή δυστυχώς
βρίσκεται σε απαράδεκτο επί-
πεδο. Τις ίδιες αντιξοότητες
αντιμετωπίζουν και πολλοί
συγχωριανοί μας που εργάζο-
νται και ευμενούν όπου γης.
Καθίσταται επιτακτική η ανάγκη
της ένταξης της ευρύτερης πε-
ριοχής Δ. Τζουμέρκων στο 2ο
Πακέτο Ντελόρ που θα έχει
ουσιαστικά και θεαματικά
αποτελέσματα στην αναβάθμι-
σή της, που αποτελεί όχι μόνο
αίτημα της Κοινότητάς μας,
αλλά και των ομόρων Κοινο-
τήτων, Πραμάντων, Συρρά-
κου, Ματσουκίου, Προσηλίου,
Παλαιοχωρίου κ.λπ.

Πρέπει να θυμίσουμε ότι η
φημισμένη περιοχή μας είναι
η πλέον υποβαθμισμένη στον
Ελλαδικό χώρο. Οι ανωτέρω
λόγοι οι οποίοι θίγουν ελάχι-
στες πτυχές του όλου πλέγμα-
τος των προβλημάτων, αποτε-
λεί σκαρίφημα των αναγκών
μας.

Πιστεύοντας στις αποφαι-
σιστικές ενέργειές σας εκ των
προτέρων Ευχαριστούμε θερ-
μά.

Από μέρος του Κοιν. Συμβ.
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΝΙΚ. ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΣ

ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Επικοινωνώ αρκετά συχνά
με τους Καλαρρυτιώτες και αι-
σθάνομαι μια ιδιαίτερη έλξη
για τους Καλαρρύτες, τη φύση
τους, το χρώμα τους, θαυμάζω
την ιστορία και τα έργα τους,
κάπου πιστεύω ότι αξίζουν
καλλίτερο παρόν και πολύ πιο
ελπιδοφόρο και πολλά υπο-
σχόμενο μέλλον.

Φυσικό λοιπόν είναι κάθε
χρόνο, 2-3 ημέρες των διακο-
πών μου, να περιηγηθώ στο
όμορφο αυτό Ηπειρώτικο χω-
ριό.

Κάποιες πρόσφατες διαπι-
στώσεις και σκέψεις μου πιθα-
νόν ενδιαφέρουν την έγκριτη
εφημερίδα σας και ελπίζω δια-
μέσου αυτής να φθάσουν «στα
ώτα» των Καλαρρυτιωτών.

* Πέρισυ είχα αρκετά γκρι-
νιάσει με την κατάρρευση σχε-
δόν του παραδοσιακού γεφυρι-
ού στο ποτάμι κατά την διά-
νοξη του δρόμου. Τι ευχαρί-
στη έκπληξη όταν το είδα ανα-
στηλωμένο με αρκετή πιστότη-
τα. Πολύ ενθαρρυντικό!

* Τα περισσότερα χειρότε-
ρα και επικίνδυνα σημεία του
δρόμου Κηπίνα-Καλαρρύτες
έχουν διορθωθεί. Τα τοιμεντα-
ρίσματα σε 3-4 σημεία είναι πολ-
λύ επιτυχής λύση, όπως και οι
διανοίξεις. Μπράβο, σε εποχή
λιτότητας η εξοικονόμηση δε-
κάδων εκατ. δρχ. είναι σημα-
ντική επιτυχία.

* Η πρόχειρη χαλικοστρω-
ση λίγων μέτρων στην ανάβαση
της Τσόρας όχι μόνο δεν διόρ-
θωσε το πρόβλημα αλλά έγινε
και αφορμή για φθορές σε αρ-
κετά αυτοκίνητα. Είναι αδικαι-
ολόγητη η καθυστέρηση 20 μέ-
τρων τοιμεντόστρωσης. Ακόμη
και για πρόχειρη επέμβαση,
υπήρχαν ευκολότεροι και απο-
τελεσματικότεροι τρόποι. Καλ-
λίτερα να μην βάσανε καθόλου
το «χαλικάκι» τους.

* Η ενίσχυση του γεφυριού
από το στρατό δίνει την δυνα-
τότητα διέλευσης και των μεγά-
λων οχημάτων. Έτσι ένα ακό-
μη εμπόδιο στο δρόμο ξεπερά-
στηκε.

* Με την ολοκλήρωση της
δεξαμενής που θα γίνει εντός
του καλοκαιριού, η ύδρευση
λύνεται οριστικά και για αρκε-
τά χρόνια, με την προϋπόθεση
ότι η μελέτη και η κατασκευή
δεν θα παρουσιάσουν παραλεί-
ψεις και κακοτεχνίες. Είναι έρ-
γο ζωής για τους Καλαρρύτες.
Είναι επιτυχία! Με λίγη περισ-
σότερη έγνοια θα μπορούσε να
αποφευχθεί και η φτερινή τα-
λαιπωρία.

* Απαράδεκτη από κάθε
άποψη είναι η καθαριότητα
του χωριού. Η πλατεία μετα-
τράπηκε σ' έναν απέραντο κά-
δο! Γύρω της είναι κρεμασμένα
2-3 δοχεία απορριμάτων δια-
στάσεων μόλις 15X15 εκατ.
που φυσικά είναι μόνιμος γε-
μάτα και για τον λόγο ότι δεν
αδειάζονται από κανέναν. Τα
όμορφα καλντερίμια πλημμυ-
ρισμένα με φυσικά κομπόζια
ξάων, δένδρων και εγκαταλεί-
ψης αλλά κ' απ' όλα τα υπο-
λείμματα του σύγχρονου «πο-
λιτισμού».

Τα ρέματα... «έλυσαν» κάθε
ανάγκη «βιολογικού» καθαρι-
σμού και οποιασδήποτε «χωμα-
τερής». Εκεί που απλώνονταν
ο παχύς ισκίος του πλάτανου,
της κρυνιάς, της αγριοκορομη-
λιάς, του αγριόβατου, της κου-
φοξηλιάς σήμερα χάσουν πα-
ραγεμισμένες οι πλαστικές σα-
κούλες και τα τενεκεδάκια κάθε
φίρμας σουπερμάρκετ. Εκεί που
όταν περνούσε χαιρόσουν το
κελάρισμα του νερού, το φτε-
ρούγισμα της σουσουράδας και
την ευωδιά του αγριόγιοισμου
σήμερα περνάς με ...αντισφύ-
ξιόγνο μάσκα!

Αυτούς τους απαραμίλλους
«πόλους έλξεως» του τουρι-
σμού δεν τους... «απόλαυσε»
κανένας υγειονομικός ούτε Νο-
μάρχης ούτε Περιφερειάρχης.
Τον χρόνον αν - χτύπα ξύλο...
(αντί για κάποια κεφάλια) - η
κατάσταση παραμένει, τότε οι
Καλαρρυτιώτες θα πρέπει να
φροντίσουν να την «γευθεί»
κάθε αρμόδιος.

* Οι παραδοσιακές βρύσες
της Μπάλας, της Τσόρας, της
Τζάμνας, του Κέλι, του Παρά-
σχη κ.ά. είναι από τους πρώ-
τους τόπους που τρέχουν να
επισκεφθούν όλοι οι επισκέ-
πτες γηγενείς και μη.

Η κατάσταση τους και ειδι-
κότερα του γύρω χώρου δεν
τους αφήνει και πολλά περιθώ-
ρια για να αναπαλήσουν μια
μελλοντική επίσκεψη.

* Συζητώντας το πρόβλημα
της διατήρησης του παραδο-
σιακού χρώματος και του «αδι-
αίτητου κάλους» του χωριού
που κατά την Πολιτεία είναι
ευθύνη όλων, με θυμόσφο γέ-
ροντα πήρα βλαχιστί την απά-
ντηση: «Μαγνέλι αλάσου κου-
βέντα...».

* Επιβάλλεται η αντικατά-
σταση των λαμπτήρων κοινοτι-

κού φωτισμού με νέου τύπου.
Ακόμα είναι απαραίτητη η το-
ποθέτηση νέων λαμπτήρων σε
επείκαιρα σημεία π.χ. Γκόντρο.

* Στο κάτω μέρος της πλα-
τείας από πλάτανο μέχρι την
είναι απαραίτητη η τοποθέτηση
κάγκελων για να προληφθεί κά-
ποιο ατύχημα. Ο κίνδυνος
γαλάνει αφού τα βρόδνα ο χώ-
ρος αυτός μετατρέπεται σε παι-
δική χαρά για όλα τα παιδιά
του χωριού.

* Τον Αύγουστο συσσωρεύ-
ονται εκατοντάδες αυτοκίνητα
στους τρεις χώρους εισόδου με
αποτέλεσμα να δημιουργού-
νται προβλήματα κινήσεως και
δυσκολίες στη διακίνηση των
εμπορευμάτων. Τώρα θάπρεπε
να εξεταστεί η περίπτωση να
μην παρκάρουν καθόλου τα αυ-
τοκίνητα στην Πλάκα και στον
Γκόντρο και εκεί να γίνεται μέ-
νο η φόρτωση και η εκφόρτωση
το δε παρκάρισμα να γίνεται
στην Τσόρα όπου υπάρχει αρ-
κετός χώρος και αφού πρώτα
διαμορφωθεί κατάλληλα.

* Το έργο της αναστήλωσης
της Αγίας Τριάδας πλησιάζει
στο τέλος του. Άρχισαν οι ερ-
γασίες της στέγης που εντός
του χρόνου θα ολοκληρωθεί.
Έγινε σοβαρή και επιμελημένη
δουλειά γιαυτό τελικά παρε-
βλέπονται οι κάποιες καθυστε-
ρήσεις. Είναι ένα έργο που
όλοι θα το χαρούν. Κι άλλα τε-
τοια!!

* Η εικόνα που παρουσιάζει
το νεκροταφείο είναι θλιβή-
ρη αντίθεση. Η αγάπη και ο πα-
βασμός των οικείων προς τους
νεκρούς τους, δημιουργεί κα-
λαίσθητους καλλυμάρμαρες
τάφους που η αδιαφορία της
κοινοτικής αρχής τους έχει
βλσει μέσα στα βάτα, στα σπεί-
ρια και στα αγριόχορτα. Η αβεί-
α προς τους νεκρούς δεν έρ-
ποτέ θέση στους πολιτισμένους
Καλαρρύτες.

* Δυστυχώς τα τελευταία
χρόνια διαπιστώνεται έντονη
άμβλυση του αισθήματος της
φιλοξενίας. Σιγά-σιγά το υπέ-
ροχο αυτό αίσθημα αντικαθί-
σταται από ψυχρή ευγένεια και
υπολογιστική αδιαφορία. Αλλά
βεια τι γίνεται με τον ξενώνα.
Η έλλειψή του είναι πιστοί
αναμφισβήτητη.

* Αρκετά από τα παραπα-
νω θα μπορούσαν με μερικές
εκατοντάδες δρχ. και κυρίως με
φροντίδα και ενδιαφέρον να
διορθωθούν.

Έχουν τόσα προβλήματα
συσσωρευτεί που τείνουν να γί-
νουν χιονοστιβάδα για την
αντιμετώπιση όμως της χιονο-
στιβάδας δεν αρκούν τα υλικά
μέσα και τα εκατομμύρια, πρέ-
τιστοι και βασικοί λόγοι είναι
η αγάπη, η ομόνοια και η φέ-
μία του χωριού. Λόγους όμως
που τους δυναμιτίζουν αμάρ-
βώς εκείνοι που είναι ταγμένοι
να τους επιδιώκουν και υπερε-
τούν.

Αμφισβητώντας την νομι-
μία και κυριότητα πασίδων και
επί εκατονταετιών αναμνησ-
τήτων ιδιωτικών χοροδιδασκα-
λίας και μάλιστα χρησιμοποιώντας
ως εκπορευτικό κριτήριο την
ατομική ιδιοκτησία της
Δασικής υπηρεσίας, πολλαπλα-
σιάζουν τον όγκο της χιονοστι-
βάδας και την επιταχύνουν.

Όλα αυτά διαφαίνεται να
θαρά θα καταλήξουν μετριο-
ραγκ για τους εμπνευστές των
και τότε ούτε οι επιδιώξεις των
ψήφοι θα τους σώσουν!

Οι Καλαρρύτες όμως π-
φταίνε;

ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Στις 23 Ιουλίου 14 Αυ-
γούστου, συνήλθε σε συνε-
δρίαση το Κ.Σ. με τα εξής
θέματα ημερήσιας διάτα-
ξης:

1. Αποδοχή πίστωσης
δρχ. 1.000.000 για την συ-
νέχιση του έργου «Υδρευ-
ση Κοινοτήτων Τζουμέρ-
κων - Καλαρρύτες» εξωτε-
ρικό δίκτυο ύδρευσης.

Η ανωτέρω πίστωση
εγκρίθηκε από τη Νομαρ-
χία ύστερα από αίτηση της
Κοινότητας προκειμένου
να αποκατασταθεί η βλάβη
στο σημείο Άγιος Αθανά-
σιος που έγινε ύστερα από
κατολίσηση σε εκτεταμέ-
νο τμήμα του αγωγού. Για
το λόγο αυτό κρίθηκε ανα-
γκαίο από την ΤΥΔΚ Ιω-
αννίνων και για να μην
υπάρξουν προβλήματα στο
μέλλον η αλλαγή τμήματος
του αγωγού μήκους περί-
που 250 μ. και τοποθέτηση
άλλου σε σταθερότερο ση-
μείο.

Η εργολαβία αυτή ανα-
τέθηκε και ολοκληρώθηκε
αρχές Αυγούστου από τον
συμπατριώτη μας κ. Θεό-
δωρο Αρλέτο.

2. Ανάθεση κατασκευής
του έργου «Κατασκευή
Πνευματικού Κέντρου του
Δημοτικού Σχολείου Κα-
λαρρυτών» ύψους 15 εκ.
στους α) Γεώργιο Ηγουμε-
νίδη και β) Πέτρο Αρλέτο.
Ήδη οι εργασίες του ανω-
τέρω έργου βρίσκονται σε
εξέλιξη και πιστεύεται ότι
μέχρι τέλος του έτους θα
περατωθούν εξ ολοκλήρου.

3. Ανάθεση στην Εται-
ρεία «ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.» την
εκπόνηση οικονομοτεχνι-
κής μελέτης για την υπό

ίδρυση Κοινοτικής Επιχει-
ρησης με την επωνυμία
«ΑΝΑΠΤΥΣΙΑΚΗ ΕΤΑΙ-
ΡΕΙΑ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ».

Ήδη σήμερα περατώθηκε η
εκπόνηση αυτής.

4. Ανάλυση και διάθε-
ση ποσού δρχ. 200.000 για
την καταβολή αμοιβής
στους πληρεξούσιους δι-
κηγόρους της Κοινότητας.

5. Συζήτηση του θέμα-
τος «Ανάθεση κατασκευής
του έργου Επισκευή των
υδραγωγείων Κοινότητας»
ποσόν ύψους 200.000 δρχ.

6. Συζήτηση του θέμα-
τος «Ενοικίαση του Ξενώ-
να στο Δημοτικό Σχολείο
Καλαρρυτών».

7. Συζήτηση του θέμα-
τος «Σύνταξη κατάστασης
οφειλετών κατοίκων Κοι-
νότητας από τέλος ύδρευ-
σης».

8. Συζήτηση του θέμα-
τος «Σύνταξη κατάστασης
απόρων για την οικονομι-
κή ενίσχυση από το κληρο-
δότημα «Μπαϊκούση».

9. Συζήτηση του θέμα-
τος «Εκποίηση των υλικών
του οικισμού του παλαι-
ού Δημ. Σχολείου».

Στην ανακοίνωση της
εκποίησης αποφασίστηκε
ομόφωνα από το Κ.Σ. να
ορισθεί το ποσό των
100.000 δρχ. ως αρχική τι-
μή.

Τελικά πλειοδότης ανα-
δείχθηκε ο συμπατριώτης
μας κ. Αθαν. Μπακαγιάν-
νης που προσέφερε το πο-
σό των 130.000 δρχ. και με
την υποχρέωση να απομα-
κρύνει όλα τα άχρηστα
υλικά από το παλαιό Δη-
μοτικό Σχολείο.

Στις 16 Αυγούστου επι-
σκέφθηκε την Κοινότητα

Καλαρρυτών ύστερα από
πρόσκληση του Προέδρου
ο Γενικός Γραμματέας Πε-
ριφέρειας Ηπείρου κ. Φώ-
της Γκούπας.

Κατά τη διάρκεια του
γεύματος που παρετέθη
προς τιμήν του και στο
οποίο παραβρέθηκαν αρκε-
τοί συμπατριώτες μας του
εκτελέτησαν τα προβλήματα
που απασχολούν την Κοι-
νότητα.

Στο τέλος εκ μέρους
του Προέδρου της Κοινό-
τητας υπεβλήθη υπόμνημα
για την ένταξη του οδικού
κύκλωματος Τζουμέρκων
στο 2ο πακέτο Ντελόρ (βλ.
αντίγραφο του υπομνήμα-
τος παραπάνω).

Ο κ. Γενικός υπεσχέθη
ότι θα καταβάλλει κάθε
προσπάθεια για την ένταξη
του, θεωρώντας το σημα-
ντικό έργο για την ανάπτυ-
ξη της ευρύτερης περιοχής.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στις 14
Σεπτεμβρίου συνήλθε το
Περιφερειακό Συμβούλιο
στην αίθουσα συνεδριάσε-
ως της Περιφέρειας προ-
κειμένου ν' αποφασίσουν
τα έργα που θα προταθούν
στο ΥΠΕΘΟ για να υπα-
χθούν στο 2ο πακέτο Ντε-
λόρ.

Μεταξύ των έργων που
προτάθηκαν στο ΥΠΕΘΟ
συμπεριλαμβάνεται και το
κύκλωμα Τζουμέρκων με
προϋπολογισμό ύψους 1,5
δισεκατομμυρίων για το
διάστημα 1994-98.

Στο κύκλωμα Τζουμέρ-
κων συμπεριλαμβάνεται το
οδικό δίκτυο Κουτσελίο -
Πετροβούνι - Προσηλίο -
Χρηστοί - Πράμαντα μετά
των διακλαδώσεων προς
Μιχαλίτσι, Συράκο, Κα-
λαρρύτες, Ματσούκι και
Ραφταναίους.